

Sách I-sai-a [2] (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách I-sai-a (Is 40,1-66,24)

Tải toàn bộ sách "I-sai-a" về.

40 1 Thiên Chúa anh em phán : "Hãy an ủi, an ủi dân Ta :

2 Hãy ngọt ngào khuyên bảo Giê-ru-sa-lem, và hô lên cho Thành :

thời phục dịch của Thành đã mãn, tội của Thành đã đền xong,

vì Thành đã bị tay ĐỨC CHÚA giáng phạt gấp hai lần tội phạm."

3 Có tiếng hô :

"Trong sa mạc, hãy mở một con đường cho ĐỨC CHÚA,

giữa đồng hoang, hãy vạch một con lộ thẳng băng

cho Thiên Chúa chúng ta.

4 Mọi thung lũng sẽ được lấp đầy,

mọi núi đồi sẽ phải bạt xuống,

nơi lở lõm sẽ hoá thành đồng bằng,

chốn gồ ghề nên vùng đất phẳng phiu.

5 Bấy giờ vinh quang ĐỨC CHÚA sẽ tỏ hiện,

và mọi người phàm sẽ cùng được thấy

rằng miệng ĐỨC CHÚA đã tuyên phán."

6 Có tiếng nói : "Hãy hô lên !"

Tôi thưa : "Phải hô lên điều gì ?"

- "Người phàm nào cũng đều là cỏ,

mọi vẻ đẹp của nó như hoa đồng nội.

7 Cỏ héo, hoa tàn khi thần khí ĐỨC CHÚA thổi qua.

Phải, dân là cỏ :

8 cỏ héo, hoa tàn,

nhưng lời của Thiên Chúa chúng ta đời đời bền vững."

9 Hỡi kẻ loan tin mừng cho Xi-on, hãy trèo lên núi cao.

Hỡi kẻ loan tin mừng cho Giê-ru-sa-lem,

hãy cất tiếng lên cho thật mạnh.

Cất tiếng lên, đừng sợ, hãy bảo các thành miền

Giu-đa rằng :

"Kìa Thiên Chúa các ngươi !"

10 Kìa ĐỨC CHÚA quang lâm hùng dũng, tay nắm trọn chủ quyền.

Bên cạnh Người, này công lao lập được, trước mặt Người, đây sự nghiệp làm nên.

11 Như mục tử, Chúa chăn giữ đoàn chiên của Chúa,

tập trung cả đoàn dưới cánh tay.

Lũ chiên con, Người áp ủ vào lòng,

bầy chiên mẹ, cũng tận tình dẫn dắt.

12 Ai dùng lòng bàn tay đong nước biển,

lấy gang tay đo chín tầng trời,

dùng cái thưng mà lường xem bụi đất,

lấy cân bàn cân móc mà cân thử núi đồi ?

13 Thần khí ĐỨC CHÚA, ai đo cho nổi ?

Ai làm quân sư chỉ vẽ cho Người ?

14 Người đã thỉnh ý ai để giúp Người thông hiểu,

bảo cho Người biết lối công minh,

dạy cho Người mở mang kiến thức,

chỉ cho Người con đường trí tuệ ?

15 Này các quốc gia như thể giọt nước bảm miệng thưng,

khác nào hạt cát dính bàn cân,

kìa muôn hải đảo nặng tay chút bụi.

16 Cây rừng Li-băng không đủ đốt của lễ,

thú rừng Li-băng chẳng đủ làm lễ vật toàn thiêu.

17 Mọi nước chỉ là không không trước mặt Người,

Người coi chúng là hư vô trống rỗng.

18 Các ngươi đem Thiên Chúa sánh với ai ?

Đặt hình ảnh nào bên cạnh Người cho tương xứng ?

19 Đặt tượng thần ư ? Tượng thần chỉ do tay thợ đúc làm ra,

thợ kim hoàn thếp vàng một lớp,

rồi đúc dây chuyền bạc mà tô điểm thêm lên.

20 Người ít của muốn dâng lễ vật

sẽ chọn khúc gỗ không mục nát,

rồi tìm đến tay thợ lành nghề

đặt làm một tượng thần không lay không chuyển.

21 Chẳng lẽ các người lại không biết ?
Chẳng lẽ các người chưa được nghe ?
Chẳng lẽ chưa ai báo cho các người tự ban đầu ?

Chẳng lẽ các người lại không hiểu
trái đất được xây nền đặt móng làm sao ?

22 Đấng ngự trên vòm che trái đất
nhìn xuống cư dân như châu chấu cào cào.
Cả bầu trời, Người dấng như bức trướng,
và căng ra như căng lều để ở.

23 Vương hầu khanh tướng, Người cho hoá ra
không,
thảm phán trần gian, Người biến thành hư ảo.

24 Chúng vừa được trồng, chúng mới được gieo,
thân chưa kịp đâm rễ xuống đất,
thì Người đã thổi hơi, và chúng liền khô héo,
rồi cơn lốc cuốn chúng đi như rơm rạ.

25 Các người so sánh Ta với ai, để Ta phải ngang
hàng với nó ?

26 Hãy đưa mắt lên cao mà nhìn : Ai đã sáng tạo
những vật đó ?

Đấng tung ra toàn bộ đạo binh các tinh tú,
Người gọi đích danh từng ngôi một,
khiến không thiếu vắng một ngôi nào.

27 Hỡi Gia-cóp, sao người nói, hỡi Ít-ra-en, sao
người bảo :

"Đường tôi đi, ĐỨC CHÚA không nhìn thấy,
quyền lợi của tôi, Thiên Chúa chẳng đoái hoài ?"

28 Người chẳng biết, chẳng nghe thấy sao ?
ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa vĩnh cửu,
là Đấng sáng tạo toàn cõi đất.

Người không mệt mỏi, chẳng nhọc nhằn,
trí thông minh của Người khôn dò thấu.

29 Người ban sức mạnh cho ai mệt mỏi,
kẻ kiệt lực, Người làm cho nên cường tráng.

30 Thanh niên thì mệt mỏi, nhọc nhằn,
traí tráng cũng ngã nghiêng, lão đảo.

31 Nhưng những người cậy trông ĐỨC CHÚA
thì được thêm sức mạnh.
Như thể chim bằng, họ tung cánh.

Họ chạy hoài mà không mỏi mệt,
và đi mãi mà chẳng chùn chân.

41 1 Hỡi các đảo, hãy lắng nghe tôi,
mong các dân được thêm sức mạnh
tiến lại gần và lên tiếng nói !
Ta hãy cùng nhau ra toà nào !

2 Từ phương Đông, ai đã cho xuất hiện người
hùng
đi mở đường cho nền công chính ?
Ai trao vào tay ông các dân các nước,
bắt mọi vua chúa phải phục quyền ?
Đao kiếm của ông làm chúng hoá ra như tro bụi,
cung nỏ của ông khiến chúng tán loạn tựa cọng
rơm.

3 Ông đuổi bắt thù địch, ông tiến bước an toàn.
Trên đường đi, chân ông không chầm đất.

4 Điều đó, ai đã thực hiện, ai đã làm nên ?

- Chính là Đấng từ nguyên thủy
đã an bài cho các thời đại nối tiếp nhau.

Chính là Ta. Ta là ĐỨC CHÚA, Ta là khởi
nguyên,
và giữa những người của thời sau hết, Ta vẫn là
Ta.

5 Các đảo nhìn thấy và hoảng sợ,
chân trời góc biển cũng chuyển rung, dõi theo
sự việc và tiến tới.

6 Người nào cũng giúp đỡ đồng bạn
và nói với anh em mình : "Can đảm lên !"

7 Thợ điêu khắc động viên thợ bạc,
kẻ dùng búa để mài kích lệ người đập đe, khen
mỗi hàn là tốt,
rồi lấy đinh đóng chặt tượng thần cho khỏi
chuyển khỏi lay.

8 Nhưng phần người, hỡi Ít-ra-en, tôi tớ của Ta,
hỡi Gia-cóp, kẻ Ta tuyển chọn, dòng dõi Áp-ra-
ham, bạn của Ta,

9 Ta đã nắm chặt lấy người, đưa người về từ tận
cùng cõi đất,

kêu gọi người từ những miền xa thẳm.
Ta đã nói với người : "Người là tôi tớ Ta,
Ta đã chọn người, Ta đâu ruộng bỏ.

10 Đừng sợ hãi : có Ta ở với người.
Đừng nhón nhác : Ta là Thiên Chúa của người.
Ta cho người vững mạnh,
Ta lại còn trợ giúp với tay hữu toàn thắng của Ta.

11 Quả vậy, hết thảy những ai giận ghét người sẽ thẹn thùng xấu hổ,
và mọi kẻ gây hấn với người đều kể như không có và bị tiêu diệt.

12 Thù địch người, người sẽ tìm mà không thấy.
Những kẻ giao chiến với người sẽ kể như không có, như hết sạch cả rồi.

13 Vì Ta, ĐỨC CHÚA, là Thiên Chúa của người,
Đáng cầm lấy tay phải người và phán bảo :
"Đừng sợ, chính Ta phù trợ người.

14 Đừng sợ, hỡi Gia-cóp, loài sâu bọ,
hỡi Ít-ra-en, kẻ mọn hèn.
Chính Ta phù trợ người - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -,
Đáng cứu chuộc người là Đức Thánh của Ít-ra-en."

15 Nay đây Ta sẽ biến người thành một cái bờ vừa sắc vừa mới và đầy mũi nhọn.
Người sẽ dày đập và nghiền nát núi non,
sẽ làm cho các đồi nên như trấu.

16 Người sẽ rê chúng, gió sẽ cuốn đi
và bão táp sẽ phân tán chúng.
Còn người, vì ĐỨC CHÚA, sẽ mừng vui hoan hỷ,
vì Đức Thánh của Ít-ra-en, sẽ hãnh diện, tự hào.

17 Những ai nghèo hèn, khốn khổ,
tìm nước không ra, lưỡi khô vì khát,
Ta, ĐỨC CHÚA, Ta sẽ đáp lời, Ta, Thiên Chúa của Ít-ra-en,
Ta sẽ không bỏ rơi chúng.

18 Ta sẽ khai mở sông ngòi trên các đồi trọc,
và khe suối dưới các lũng sâu.
Ta sẽ biến hoang địa thành hồ ao,
biến đất khô nên mạch nước dồi dào.

19 Và trong vùng hoang địa,
Ta sẽ trồng bá hương, keo, sim với ô-liu ;

trên những dải đất hoang, Ta sẽ cho mọc lên một trật
nào trác bá, nào du, nào hoàng dương,
20 để cùng một lúc, thiên hạ đều nhìn ra và nhận biết,
nghiền ngẫm và hiểu rằng :
điều ấy, bàn tay ĐỨC CHÚA đã làm nên,
điều ấy, Đức Thánh của Ít-ra-en đã tạo thành.

21 ĐỨC CHÚA phán : Hãy trình bày vụ kiện của các người !
Đức Vua nhà Gia-cóp truyền : Hãy đưa ra luận chứng !

22 Chúng cứ đưa ra, và báo cho chúng tôi rõ những gì sẽ xảy đến !
Đã có những điềm nào báo trước,
cứ nói đi, rồi chúng tôi sẽ quan tâm, và biết rõ hậu vận thế nào ;
hay là cứ kể cho chúng tôi nghe những gì sẽ xảy đến.

23 Nói lên đi những gì sẽ xảy đến sau này,
cho chúng tôi nhận ra quý vị là thần, là chúa !
Bất kể quý vị làm điều lành hay điều dữ,
chúng tôi cũng sẽ táng đờm kinh hồn.

24 Quả thật các người toàn là hư vô,
việc làm của các người chẳng là gì hết.
Ai chọn các người mà thờ, thật đáng kinh tởm.

25 Ta đã cho Ky-rô xuất hiện từ phương Bắc và nó đã tới ;
từ phía mặt trời mọc, Ta đã gọi nó đích danh ;
nó giẫm đạp lên hàng quyền quý
như người ta giẫm đạp bùn lầy,
như thợ gốm lấy chân nhào đất sét.

26 Ai đã loan tin từ thuở ban đầu cho chúng tôi được biết ?
Ai đã loan tin từ thuở xa xưa để chúng tôi nói :
"Đúng vậy" ?
nhưng không, chẳng ai cho biết, chẳng ai nói cho ai nghe,
chẳng ai được nghe các người nói một lời !

27 Đây rồi, người đầu tiên lên tiếng với Xi-on,
và Ta sẽ gửi đến cho Giê-ru-sa-lem kẻ loan báo tin mừng.

28 Ta đã nhìn xem : chẳng có một ai !
Trong bọn chúng, không một người cố vấn
để cho Ta hỏi ý, để đáp lại lời Ta !

29 Thế đó : tất cả bọn chúng là hư vô, công việc
chúng làm là hư ảo,
tượng thần vàng bạc của chúng là hơi gió hư
không !

42 1 Đây là người tôi trung Ta nâng đỡ,
là người Ta tuyển chọn và quý mến hết lòng,
Ta cho thần khí Ta ngự trên nó ;
nó sẽ làm sáng tỏ công lý trước muôn dân.

2 Nó sẽ không kêu to, không nói lớn,
không để ai nghe tiếng giữa phố phường.

3 Cây lau bị giập, nó không đành bẻ gãy,
tim đèn leo lét, cũng chẳng nở tắt đi.
Nó sẽ trung thành làm sáng tỏ công lý.

4 Nó không yếu hèn, không chịu phục,
cho đến khi thiết lập công lý trên địa cầu.
Dân các hải đảo xa xăm đều mong được nó chỉ
bảo.

5 Đây là lời Thiên Chúa, lời ĐỨC CHÚA,
Đáng sáng tạo và căng vòm trời,
Đáng trải rộng mặt đất với hoa màu tràn lan,
Đáng ban hơi thở cho dân trên mặt đất,
ban sinh khí cho toàn thể cư dân.

6 Người phán thế này : "Ta là ĐỨC CHÚA, Ta đã
gọi người,
vì muốn làm sáng tỏ đức công chính của Ta.
Ta đã nắm tay người,
đã gìn giữ người và đặt làm giao ước với dân,
làm ánh sáng chiếu soi muôn nước,
để mở mắt cho những ai mù loà,
đưa ra khỏi tù những người bị giam giữ,
dẫn ra khỏi ngục những kẻ ngồi trong chốn tối
tăm."

8 Ta là ĐỨC CHÚA, đó là danh Ta.
Vinh quang của Ta, Ta không nhường cho ai
khác ;
lời tán tụng dành cho Ta, Ta không để các
tượng thần tước đoạt.

9 Chuyện cũ đã qua rồi, nay Ta loan báo những
điều mới,
và trước khi những điều này xảy ra,
Ta đã cho các người nghe biết.

10 Hát lên mừng ĐỨC CHÚA một bài ca mới,
tán tụng Người đi, từ cùng cõi địa cầu !
Gầm thét lên, hỡi đại dương với muôn ngàn hải
vật,
hỡi các đảo và toàn thể dân cư !

11 Nào đồng thanh, hỡi sa mạc cùng với thị thành,
và bao thôn ấp người Kê-đa du mục !
Hò reo lên, hỡi dân miền Núi Đá,
từ đỉnh cao vời, hãy cất tiếng hoan hô !

12 Nào tất cả cùng tôn vinh ĐỨC CHÚA,
phổ biến cho các đảo bài tán dương Người !

13 ĐỨC CHÚA như vị anh hùng xuất trận,
trang chiến binh, nhiệt khí bừng bừng,
tiếng thét gào, tiếng hét xung phong,
chống thù địch, vung cánh tay dững tướng.

14 "Từ lâu Ta đã từng nín lặng,
Ta làm thinh, Ta đã dần lòng,
như sản phụ lâm bồn, Ta rên siết,
Ta hổn hển, Ta thở chẳng ra hơi.

15 Ta sẽ phá tan hoang đồi cùng núi,
làm cho héo tàn mọi cây cỏ xanh tươi,
Ta sẽ khiến sông ngòi thành hoang đảo,
biến hồ ao thành chỗ khô cạn.

16 Ta dẫn người mù tối qua những lối chưa tường,
trên nẻo đường mới lạ, sẽ dìu họ bước đi.
Ta biến đổi bóng tối thành ánh sáng soi họ,
và uốn khúc gập ghềnh thành quan lộ thẳng
băng.

Những điều ấy, Ta sẽ thực hiện, không bỏ sót
điều nào.

17 Ai tin vào ngẫu tượng, ai thừa cùng tượng đúc :
' Các ngài là thần của chúng tôi ',
những người ấy sẽ tháo lui ê chề nhục nhã."

18 Người điếc, hãy nghe ! Kê mù, hãy nhìn cho
thấy !

19 Ai mù, nếu không phải là tôi tớ Ta ?
Ai điếc như người được Ta sai đi làm sứ giả ?
Ai mù như người được Ta quý chuộng ?

Ai điếc như người tôi tớ của ĐỨC CHÚA ?

20 Người đã thấy nhiều mà vẫn chẳng lưu tâm,
đã mở tai mà vẫn không nghe gì.

21 Vì đức công chính của Người, ĐỨC CHÚA đã
vui thích
khi làm cho luật pháp Người nên vang cao
cả.

22 Thế nhưng dân này lại bị cướp phá bóc lột,
mọi người bị nhốt dưới hố sâu,
tất cả bị giam trong ngục tối.
Họ bị cướp mà không người cứu nguy,
bị bóc lột mà không ai lên tiếng đòi : 'Trả lại !'

23 Ai trong các người để tai nghe điều đó ?
Trong tương lai, ai gắng hiểu cho tường ?

24 Ai đã để cho Gia-cóp chịu cảnh bóc lột,
đã trao Ít-ra-en vào tay bọn cướp ?
Há chẳng phải là ĐỨC CHÚA hay sao ?
Quả thật, chúng ta đã đắc tội với Người :
đường lối Người, không ai chịu bước theo,
luật pháp Người, chẳng ai buồn tuân giữ.

25 Chính vì thế, Người trút cơn thịnh nộ xuống dân
Người,
cho lan tràn cảnh chiến tranh khốc liệt.
Khắp xung quanh, lửa bùng bùng cháy, mà dân
chẳng hiểu gì,
lửa thiêu huỷ nó, mà nó chẳng quan tâm.

43 1 Nhưng bây giờ, đây là lời ĐỨC CHÚA phán,
lời của Đấng tạo thành người, hỡi Gia-cóp,
lời của Đấng nắn ra người, hỡi Ít-ra-en :
Đừng sợ, vì Ta đã chuộc người về,
đã gọi người bằng chính tên người : người là
của riêng Ta ! 2 Người có băng qua nước, Ta sẽ
ở cùng người,
người có vượt qua sông, cũng không bị nước
cuốn ;
người có đi trong lửa, cũng chẳng hề hấn gì,
ngọn lửa không thiêu rụi người đâu.

3 Vì chính Ta là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa người
thờ,
là Đức Thánh của Ít-ra-en, Đấng cứu độ người.
Ta đã thí Ai-cập làm giá chuộc người về,

nộp Cút và Xơ-va để đổi lấy người.

4 Vì trước mắt Ta, người thật quý giá,
vốn được Ta trân trọng và mến thương,
nên Ta đã thí bao người đổi lấy người,
nộp bao dân nước thế mạng người.

5 Đừng sợ, có Ta ở với người !
Từ phương Đông, Ta sẽ đưa con cái người về,
và từ phương Tây, Ta sẽ cho con cháu người
đoàn tụ.

6 Ta sẽ nói với phương Bắc : Đưa cho Ta !
Và nói với phương Nam : Đừng giữ lại !
Hãy đưa con trai Ta về từ viễn xứ,
và con gái Ta từ góc biển chân trời.

7 Đó là tất cả những người mang danh Ta, đã
được Ta tạo dựng,
nắn thành hình và làm nên, cho danh Ta rạng
ngời vinh hiển.

8 Hãy để cho dân này ra đi, dân có mắt mà mù, có
tai mà điếc !

9 Chư dân hãy cùng nhau tập hợp, liệt quốc nào
tề tựu bên nhau !
Ai trong chúng đã cho hay những điều đó,
đã cho chúng ta nghe những chuyện ngày xưa ?
Cứ đưa ra nhân chứng và bào chữa cho mình,
để mọi người được nghe và nói rằng : Đúng thế
!

10 Chính các người là nhân chứng của Ta
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, là bề tôi Ta đã
tuyển chọn,
để các người nhận biết và tin Ta, và hiểu rõ Ta
vẫn là Ta :
trước Ta, chẳng có thần nào khác được hình
thành,
và sau Ta cũng vậy.

11 Chính Ta, chính Ta đây là ĐỨC CHÚA,
ngoài Ta ra, chẳng có ai cứu độ.

12 Chính Ta đã báo cho biết, đã cứu độ và nói cho
nghe,
chứ giữa các người, chẳng có thần lạ nào.
Vậy chính các người là nhân chứng của Ta
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, và chính Ta là
Thiên Chúa,

13 tự muôn đời, Ta vẫn là Ta : không ai cứu thoát khỏi tay Ta,

Ta đã làm, ai dám làm ngược lại ?

14 Đây là lời ĐỨC CHÚA, Đấng cứu chuộc các người,

Đức Thánh của Ít-ra-en, Người phán thế này :
Vì các người, Ta đã sai người đến Ba-by-lon ;
mọi thanh cửa thành, Ta quăng xuống đất,
làm cho tiếng reo hò của dân Can-đê trở thành

lời ai oán.

15 Chính Ta là ĐỨC CHÚA, Đức Thánh các người thờ,

Đấng tạo thành Ít-ra-en, Đấng làm vua cai trị các người.

16 Đây là lời ĐỨC CHÚA,

Đấng đã vạch một con đường giữa đại dương,
một lối đi giữa sóng nước oai hùng,

17 Đấng đã cho xuất trận nào chiến xa chiến mã,
nào tướng mạnh binh hùng :

- tất cả đã nằm xuống, và không còn trỗi dậy,
đã bị dập đi, tất ngấm như tim đèn.

18 Người phán như sau :

"Các người đừng nhớ lại những chuyện ngày xưa,

chớ quan tâm về những việc thuở trước.

19 Nay Ta sắp làm một việc mới,
việc đó mạnh nha rồi, các người không nhận thấy hay sao ?

Phải, Ta sẽ mở một con đường giữa sa mạc,
khơi những dòng sông tại vùng đất khô cằn.

20 Loài dã thú, chó rừng và đà điểu, đều sẽ tôn vinh Ta ;

vì Ta cho nước chảy ngay giữa sa mạc,
khơi những dòng sông tại vùng đất khô cằn,
cho dân Ta tuyển chọn được giải khát.

21 Ta đã gây dựng cho Ta dân này,
chúng sẽ lên tiếng ngợi khen Ta.

22 Vậy mà, hỡi Gia-cóp, người đã chẳng kêu cầu Ta ;

phải, hỡi Ít-ra-en, người đã chán Ta rồi.

23 Người đã không đem chiên đến làm lễ toàn thiêu dâng Ta,

làm hy lễ cho Ta được vinh hiển.

Ta đâu có làm người khổ cực vì phải dâng lễ phẩm cho Ta,

cũng chẳng làm cho người chán chường vì chuyện hương với khói.

24 Người đã không bỏ tiền mua hương liệu dâng Ta,
cũng không dâng mỡ béo cho Ta được thoả dạ no lòng.

Người lại còn làm cho Ta cực khổ vì làm lỗi của người,

làm cho Ta chán chường vì tội ác người phạm.

25 Nhưng chính Ta đây, vì danh dự của Ta,
Ta sẽ xoá bỏ các tội phản nghịch của người,
và không còn nhớ đến lỗi lầm của người nữa.

26 Nhắc lại cho Ta điều người phiền trách,
rồi chúng ta sẽ cùng nhau xét xử ;
có gì, người cứ kể ra đi mà bào chữa cho mình.

27 Tổ phụ đầu tiên của người đã phạm tội,
và những người lãnh đạo người đã phản nghịch cùng Ta.

28 Vì vậy, Ta đã phế bỏ các vị chức trách đền thờ,
đã lên án tru diệt Gia-cóp
và bỏ mặc Ít-ra-en cho người đời thoá mạ.

44 1 Nhưng giờ đây, hãy lắng nghe,
hỡi Gia-cóp, tôi tớ của Ta, hỡi Ít-ra-en, kẻ Ta tuyển chọn !

2 ĐỨC CHÚA, Đấng tạo thành người,
Đấng nắn ra người từ khi người còn trong lòng mẹ,

Đấng phù trợ người, Người phán thế này :
Đừng sợ, hỡi Gia-cóp, tôi tớ của Ta,
hỡi Giơ-su-run, kẻ Ta tuyển chọn !

3 Vì Ta sắp đổ mưa xuống những vùng hạn hán
và cho suối chảy trên mảnh đất khô cằn ;
trên dòng dõi người, Ta sẽ đổ thần khí,
trên con cháu người, Ta ban muôn phúc lành.

4 Chúng sẽ mọc lên giữa đồng cỏ, như dương liễu bên dòng nước.

5 Người này sẽ nói : tôi thuộc về ĐỨC CHÚA,
người kia sẽ lấy tên Gia-cóp đặt cho mình,

kẻ nọ lại viết lên tay : "thuộc về ĐỨC CHÚA"
và lấy tên Ít-ra-en đặt cho mình.

6 ĐỨC CHÚA là Vua, là Đấng cứu chuộc Ít-ra-en,
và là ĐỨC CHÚA các đạo binh, Người phán thế
này :

Ta là khởi nguyên, Ta là cùng tận ;
chẳng có thần nào hết, ngoại trừ Ta.

7 Ai được như Ta, người ấy cứ lên tiếng,
cứ kể ra và trình bày cho Ta xem
những gì đã xảy ra từ thời cổ đại, khi Ta tạo
dựng loài người.

Và những gì sẽ xảy đến, cứ kể ra đi.

8 Đừng run, đừng sợ.
Ta đã chẳng cho người nghe từ thuở nào,
đã chẳng báo cho người biết đó sao ?
Chính các người là nhân chứng của Ta.
Hỏi có thần nào khác, hỏi có núi đá nào khác,
ngoại trừ Ta ?

Ta biết chắc là không.

9 Thợ nắn ra tượng thần, tất cả bọn họ chẳng là gì hết.
Các kiệt tác của họ đều vô dụng. Chúng là nhân chứng
của họ, nhưng là những nhân chứng chẳng thấy, chẳng
hiểu gì, nên chỉ làm xấu mặt họ mà thôi. **10** Ai lại nắn ra
một ông thần, đúc ra một pho tượng để chẳng được gì
cả ! **11** Đúng vậy, tất cả những ai sùng bái tượng thần
đều phải xấu hổ, và những kẻ tạo ra chúng cũng chỉ là
phàm nhân. Họ cứ tụ tập lại hết đi, bước cả ra xem nào !
Họ sẽ khiếp run và xấu hổ cả đám.

12 Trên than hồng, anh thợ rèn làm một cái rìu, lấy búa
đập thành hình, dùng cả sức mạnh cánh tay mà làm
việc. Anh đói đến kiệt sức, khát đến mệt lả. **13** Anh thợ
chạm lấy dây chằng, lấy phấn vẽ hình trên gỗ, lấy đục
mà chạm trở theo đường nét com-pa. Anh làm cho nó ra
hình người, có vẻ đẹp của con người, để nó ngự trong
nhà. **14** Anh đốn bá hương, chọn cây dẻ cây sồi mà anh
đã để cho lớn cho chắc giữa bao nhiêu cây cối trong
rừng. Anh đã trồng một cây thông, mưa làm cho nó lớn
lên. **15** Người ta lấy gỗ làm củi : phần để sưởi, phần để
nhóm lửa nướng bánh, rồi phần nữa để tạc tượng thần
mà lạy, làm một ông thần mà thờ, **16** Người ta lấy một
phần đem chum lửa, đặt lên đó miếng thịt sắp ăn,

nướng cho chín mà ăn cho no ; rồi dùng để sưởi, vừa
sưởi vừa nói : "A ấm quá ! Lại được xem ánh lửa bập
bùng." **17** Phần còn dư thì lấy mà làm ra tượng ra thần,
rồi thờ rồi lạy, rồi cầu khẩn rằng : "Xin cứu tôi, vì ngài là
chúa của tôi !"

18 Chúng đâu biết, đâu hiểu gì, vì mắt chúng không
thấy, lòng chúng không hiểu được. **19** Không ai nghĩ lại
trong lòng, không ai có chút hiểu biết, chút trí khôn để
nói rằng : "Minh đã cho một nửa vào lửa, làm than hồng
để nướng bánh, quay thịt mà ăn ; phần còn lại, minh đã
làm ra thứ đồ ghê tởm, rồi lại đi thờ khúc gỗ như thế sao
!" **20** Nó bầu bạn với bụi, với tro, lòng mê muội đã làm
nó lạc hướng. Nó không cứu nổi mình mà cũng không
biết nói : "Không phải là đồ giả trong tay tôi sao ?"

21 Hỡi Gia-cóp, hỡi Ít-ra-en,
hãy nhớ rằng người là tôi tớ của Ta,
Ta đã nắn ra người để người nên tôi tớ của Ta ;
và người, hỡi Ít-ra-en, người sẽ không làm Ta
thất vọng.

22 Ta sẽ làm cho tội của người tan ra như làn khói,
lỗi của người biến mất tựa áng mây.
Hãy trở lại cùng Ta, vì Ta là Đấng cứu chuộc
người.

23 Hò reo lên, hỡi các tầng trời, ĐỨC CHÚA đã ra
tay.

Tung hô đi nào, hỡi vực sâu lòng đất ;
vang tiếng hò reo, hỡi núi đồi,
hỡi rừng sâu với mọi thứ thảo mộc !
Vì ĐỨC CHÚA đã chuộc Gia-cóp,
đã tỏ vinh quang Người tại Ít-ra-en.

24 ĐỨC CHÚA, Đấng cứu chuộc người,
Đấng đã nắn ra người từ khi người còn trong
lòng mẹ,

Người phán thế này :
Chính Ta là ĐỨC CHÚA đã dựng nên vạn vật,
một tay Ta đã căng vòm trời,
đã trải rộng trái đất, chẳng cần ai giúp đỡ.

25 Ta làm rối loạn những điềm báo của bọn thầy
chiêm,
Ta khiến bọn thầy bói nói diên nói đại.

Ta hạ uy tín kẻ khôn ngoan,
biến những kẻ hiểu biết này thành ngu xuẩn.

26 Ta làm cho ứng nghiệm lời của tôi tớ Ta,
cho dự định của các sứ giả Ta được thành tựu.
Ta nói về Giê-ru-sa-lem : "Cho nó có dân cư !",
và về thành thị Giu-đa : "Cho nó được tái thiết !",
những nơi điêu tàn, Ta sẽ xây dựng lại.

27 Ta nói với biển khơi : "Hãy khô cạn ;
sông ngòi của ngươi, Ta làm cho khô ráo."

28 Về Ky-rô Ta nói : "Đó là mục tử của Ta" ;
nó sẽ làm cho mọi điều Ta muốn được thành
tựu
khi Ta nói về Giê-ru-sa-lem : "Cho nó được tái
thiết !"
và với đền thờ : "Hãy được dựng lên !"

45 1 ĐỨC CHÚA phán với kẻ Ngươi đã xúc dầu, với
vua Ky-rô
- Ta đã cầm lấy tay phải nó,
để bắt các dân tộc suy phục nó,
Ta tước khí giới của các vua,
mở toang các cửa thành trước mặt nó,
khiến các cổng không còn đóng kín nữa. **2**
Đức Chúa phán thế này :
Chính Ta sẽ đi trước mặt ngươi, nơi gò ghề, Ta
sẽ san phẳng,
cửa đồng, Ta đập phá, then sắt, Ta bẻ tung.

3 Ta sẽ ban tặng ngươi những kho tàng bí ẩn,
những bảo vật giấu kín, để ngươi biết rằng Ta là
ĐỨC CHÚA,
Thiên Chúa của Ít-ra-en, Đấng đã gọi ngươi
đích danh.

4 Vì lợi ích của tôi tớ Ta là Gia-cóp,
và của người Ta đã chọn là Ít-ra-en,
Ta đã gọi ngươi đích danh, đã ban cho ngươi
một tước hiệu,
dù ngươi không biết Ta.

5 Ta là ĐỨC CHÚA, không còn chúa nào khác ;
chẳng có ai là Thiên Chúa, ngoại trừ Ta.
Dù ngươi không biết Ta, Ta đã trang bị cho
ngươi đầy đủ,
6 để từ Đông sang Tây, thiên hạ biết rằng

chẳng có thần nào khác, ngoại trừ Ta.
Ta là ĐỨC CHÚA, không còn chúa nào khác.

7 Ta tạo ra ánh sáng và dựng nên tối tăm,
làm ra bình an và dựng nên tai hoạ.
Ta là ĐỨC CHÚA, Ta làm nên tất cả.

8 Trời cao hỡi, nào hãy gieo sương,
mây hãy đổ mưa, mưa đức công chính ;
đất mở ra đi cho nảy mầm ơn cứu độ,
đồng thời chính trực sẽ vươn lên.
Ta là ĐỨC CHÚA, Ta đã làm điều ấy.

9 Khốn thay kẻ chỉ là mảnh sành giữa đồ sành đồ
gốm
mà lại muốn tranh cãi với Đấng nặn ra mình !
Đất sét mà dám nói với thợ nhào nặn mình :
"Ông làm cái gì vậy ? Tác phẩm của ông làm
không khéo tay !"

10 Khốn thay kẻ nói với một người cha : "Ông sinh
ra giống gì thế ?"
hoặc nói với một người đàn bà : "Bà đẻ ra cái gì
vậy ?"

11 ĐỨC CHÚA là Đức Thánh của Ít-ra-en là Đấng
nắn ra nó,
Người phán thế này : Ngươi dám chắt vắn Ta
về những gì xảy đến cho con cái Ta,
ngươi dám truyền cho Ta
phải làm gì cho tác phẩm của Ta !

12 Chính Ta đã làm ra trái đất
và trên trái đất, đã dựng nên con người ;
chính tay Ta đã dăng vòm trời và nạm lên đó ức
triệu vì sao.

13 Ta là Đấng Công Chính, Ta đã cho người này
xuất hiện,
Ta sẽ uốn cho thẳng mọi đường nẻo nó đi.
Thành trì của Ta, nó sẽ xây dựng lại,
dân Ta bị lưu đày, nó sẽ phóng thích
mà không đòi quà cáp hay tiền chuộc
- ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như thế.

14 ĐỨC CHÚA phán thế này : Tài sản của Ai-cập,
lợi tức của Cút,
cùng với những người Xơ-va cao lớn
đều sẽ về tay ngươi, ngươi sẽ được sở hữu.

Chúng sẽ theo sau ngươi, mang gông xiềng lũ lượt về với ngươi,
chúng sẽ bái lạy ngươi và khẩn khoản :
"Thiên Chúa chỉ ở với ngài, không còn Thiên Chúa nào khác,
chẳng có thần minh nào nữa."
15 Lạy Thiên Chúa của Ít-ra-en, lạy Đấng Cứu Độ, Ngài quả thật là Thiên Chúa ẩn mình.
16 Những kẻ nào làm ra ngẫu tượng phải nhục nhã thẹn thùng cả đám, phải nhục nhã tháo lui.
17 Còn Ít-ra-en sẽ được ĐỨC CHÚA cứu, được cứu độ muôn đời,
và cho đến vạn kiếp ngàn thu, anh em sẽ không phải thẹn thùng nhục nhã.
18 Đây là lời của ĐỨC CHÚA, Đấng tạo dựng trời cao
- chính Người là Thiên Chúa nặn quả đất thành hình,
củng cố cho bền vững ;
Người dựng nên quả đất mà không để hoang vu,
nặn ra nó cho muôn loài cư ngụ
-, Người phán thế này : Ta là ĐỨC CHÚA, chẳng còn chúa nào khác.
19 Khi Ta phán, Ta đâu có ẩn mình ở nơi nào trong vùng đất tối tăm.
Ta không bảo giống nòi Gia-cóp :
Hãy tìm Ta trong cảnh hoang vu.
Chính Ta là ĐỨC CHÚA
phán dạy lẽ công minh, loan báo điều chính trực.
20 Hỡi những người sống sót giữa chư dân, tập trung mà kéo đến, cùng nhau lại gần đây.
Những người kiêu tượng gỗ,
khẩn vái thứ thần chẳng cứu được ai,
bọn đó thật không hiểu biết gì !
21 Hãy phát biểu và đưa ra lý lẽ, bàn luận với nhau xem :
Điều ấy, ai đã nói cho nghe từ thuở trước,
ai đã tiên báo tự ngàn xưa ?
Há chẳng phải Ta, chẳng phải ĐỨC CHÚA ?

Ngoài Ta ra, không có thần nào nữa,
chẳng có thần công minh cứu độ, ngoại trừ Ta.
22 Nào muôn dân khắp cõi địa cầu,
hãy hướng về Ta, thì các ngươi sẽ được cứu độ,
vì Ta là Thiên Chúa, chẳng còn chúa nào khác.
23 Ta lấy chính danh Ta mà thề,
lời chân thật này thốt ra khỏi miệng Ta,
Ta quyết chẳng bao giờ rút lại :
Trước mặt Ta, mọi người sẽ quỳ gối, và mở miệng thề rằng :
24 Chỉ mình ĐỨC CHÚA mới cứu độ và làm cho mạnh sức.
Hết thảy những ai giận ghét Người
sẽ phải đến với Người và thẹn thùng xấu hổ.
25 Còn tất cả giống nòi Ít-ra-en
sẽ nhờ ĐỨC CHÚA mà về vang toàn thắng.
46 1 Thần Ben đã quy, thần Nơ-vô sụp đổ,
tượng của chúng bị tải đi trên lưng thú vật, trên lưng gia súc.
Những gì xưa kia các ngươi nâng lên vai mà kiêu,
giờ đây thành gánh nặng trên những con vật mệt mỏi.
2 Tượng thần đã sụp, đã quy cả đám,
không tài nào cứu những con vật tải chúng đi,
và chính chúng cũng phải đi lưu đày.
3 Hãy nghe Ta, hỡi nhà Gia-cóp,
và tất cả số sót của nhà Ít-ra-en !
Ta đã nâng các ngươi từ trong lòng mẹ,
đã hững các ngươi từ lúc chưa chào đời.
4 Cho đến khi các ngươi già nua tuổi tác,
trước sau gì Ta vẫn là Ta ;
cho đến khi các ngươi da mồi tóc bạc,
Ta vẫn còn gánh vác các ngươi.
Như xưa nay Ta vẫn từng đối xử :
Ta sẽ nâng niu, gánh vác các ngươi, và ban ơn cứu thoát.
5 Các ngươi so sánh Ta với ai, đặt Ta đồng hạng với ai nào ?

Đối chiếu Ta với ai, để cả hai bên cùng tương xứng ?

6 Có kẻ mở hầu bao đồ vàng, móc cán cân cân bạc,
mướn thợ bạc làm ra một ông thần,
rồi sụp lạy, rồi bái thờ nữa.

7 Chính chúng nâng tượng thần lên vai,
mang nó đi, đặt nó vào vị trí của nó.
Tượng đứng yên, không rời chỗ.
Thế nhưng giả như có ai kêu, nó chẳng đáp lời,
cũng chẳng cứu ai khỏi cơn khốn quẫn.

8 Những chuyện này, các người hãy nhớ mà sống cho ra người !
Hỡi quân phản trắc, hãy ghi lòng tạc dạ !

9 Hãy nhớ lại những chuyện thuở ban đầu,
những chuyện thời xa xưa,
nhớ rằng Ta là Thần, không có thần nào khác,
Ta là Thiên Chúa, và chẳng có thần nào như Ta.

10 Những chuyện xảy ra sau, Ta báo trước từ đầu,
những gì chưa thể hiện, Ta đã báo từ lâu.
Ta phán : Điều Ta dự tính sẽ thành tựu,
Ta sẽ thi hành điều Ta ưa thích.

11 Từ phương Đông, Ta đã gọi một con chim săn mồi,
từ miền đất xa xăm,
Ta đã cho vờ người thực thi kế hoạch của Ta.
Quả thật, Ta đã nói thì sẽ thi hành, đã nghĩ tới thì sẽ thực hiện.

12 Hãy nghe Ta, hỡi kẻ cứng lòng, kẻ xa đường công chính !

13 Ngày Ta thể hiện đức công chính của Ta đã đến gần,
chẳng còn xa nữa đâu ;
ơn cứu độ của Ta, Ta sẽ không trì hoãn.
Ta sẽ ban ơn cứu độ tại Xi-on,
và sẽ cho Ít-ra-en được vinh quang rạng rỡ.

47 1 Hỡi trinh nữ, con gái Ba-by-lon, xuống đi, ngồi trên cát bụi ;
hỡi con gái Can-đê, ngồi phệt xuống đất, không ngai không bệ,
vì người ta sẽ không bao giờ gọi người

là cô gái yêu kiều đòi các nữ.

2 Hãy lấy cối xay bột, phơi trần bím tóc,
vén vạt áo dài, phơi đùi lội qua sông,
để chỗ kín người bị lột trần, cho nổi nhục người bị lộ ra !

Ta sẽ phục thù, không ai ngăn cản được.

4 Đáng cứu chuộc chúng ta,
Đáng mang danh hiệu là ĐỨC CHÚA các đạo binh,
là Đức Thánh của Ít-ra-en, Người phán thế này :
Hỡi con gái Can-đê, hãy ngồi lặng lẽ, lùi vào bóng tối,
vì thiên hạ sẽ không bao giờ gọi người là nữ hoàng muôn nước nữa.

6 Ta đã nổi cơn thịnh nộ với dân Ta,
đã hạ nhục cơ nghiệp của Ta, trao nó vào tay người.
Nhưng người chẳng hề đem lòng thương xót chúng ;
cả trên người già nua, người đã đặt một cái ách thật nặng.

7 Người đã nói : "Mãi mãi ta sẽ là nữ hoàng."
Những điều ấy, có bao giờ người để lòng nghiên ngắm,
suy nghĩ xem kết cục sẽ ra sao !

8 Hỡi kẻ ham lạc thú,
người ngồi trên ngai, bình chân như vại và tự nhủ :
"Chỉ có ta, đâu còn ai khác !
Ta sẽ chẳng bao giờ mang thân goá bụa,
không bao giờ là người mẹ mất con."
Giờ đây, hãy nghe điều này :

9 Thành linh cả hai tai hoạ đó
trong một ngày sẽ ập xuống trên người :
vừa mất con lại vừa goá bụa.
Chưa hết tai hoạ này đã đến tai hoạ khác,
chúng ập xuống trên người,
dù người cao tay phù chú và lăm trò ma thuật.

10 Người cậy vào lòng độc dữ của người mà nói :
"Chẳng ai thấy ta đâu."
Chính cái khôn cái giỏi của người đã mê hoặc người rồi,

và người lại tự nhủ : "Chỉ có ta, đâu còn ai khác."

11 Điều dữ sẽ ập xuống trên người
mà người không làm sao đề phòng ;
hoạn nạn sẽ giáng xuống trên người
mà người không tài nào ngăn cản ;
tai ương sẽ thành linh ập xuống trên người
mà người đã không hề lường trước.

12 Có giỏi thì đứng vững đi,
cứ tiếp tục những phù phép và những trò ma
thuật vô số kể
mà người đã tốn công luyện tập từ thời niên
thiếu :
biết đâu người lại không thể giúp ích cho chính
mình,
biết đâu người lại chẳng làm cho người ta khiếp
sợ ?

13 Người đã kiệt quệ vì trăm mưu nghìn kế.
Đâu cả rồi, mấy ông xem số tử vi, mấy thầy
chiêm tinh,
mấy kẻ cứ đến kỳ tân nguyệt
lại báo cho người rõ những gì sẽ xảy đến ?
Tất cả hãy đứng lên nào, hãy cứu chữa người đi
!

14 Nay chúng sẽ như cọng rơm bị lửa đốt cháy,
không sao cứu mạng khỏi hoả hào.
Đó không phải là than hồng để sưởi ấm,
cũng chẳng là ánh lửa để ngồi bên.

15 Đối với người, chúng là thế đó,
những kẻ đã làm người hao sức tổn công,
những kẻ nuốt tiền của người từ khi người còn
niên thiếu ;
chúng sẽ lang thang mỗi người một ngã,
chẳng có ai cứu được người đâu.

48 1 Hãy nghe đây, hỡi nhà Gia-cóp,
hỡi những người mệnh danh là Ít-ra-en,
xuất thân từ nguồn gốc Giu-đa,
vẫn thề nguyện nhân danh ĐỨC CHÚA
và cầu khẩn Thiên Chúa của Ít-ra-en,
đâu không có lòng thành thật và ngay thẳng !

2 Quả thế, chúng tự xưng là dân thành thánh

và đặt niềm tin vào Thiên Chúa của Ít-ra-en,
Đấng mang danh hiệu là ĐỨC CHÚA các đạo

binh.

3 Những chuyện cũ, Ta đã báo từ xưa,
đã cho phát xuất từ miệng Ta, và đã cho nghe
biết ;

thình lình Ta đã ra tay, và chúng đã ập tới.

4 Ta biết người vốn là kẻ cứng đầu,
cổ người là thanh sắt, trán người làm bằng
đồng,

5 nên Ta đã báo cho người từ lâu,
và nói cho người nghe, trước khi sự việc xảy
đến,

kẻo người nói : ngẫu tượng của tôi đã làm
những điều ấy,
tượng chạm tượng đúc của tôi đã ra lệnh như
vậy.

6 Các người đã nghe, đã thấy tất cả,
chẳng lẽ đến lượt mình, các người không báo
lại sao ?

Ngay từ bây giờ, Ta cho người biết những điều
mới,
những điều còn giữ kín mà người chưa rõ.

7 Mãi bây giờ, những điều đó mới được tạo nên,
chứ trước ngày đó, người chưa hề nghe biết
bao giờ,

kẻo người nói : tôi biết tất cả !

8 Đúng vậy, người đâu đã nghe, đúng vậy, người
đâu đã hiểu,
đúng vậy, trước đây người đâu đã mở tai nghe !

Vì Ta biết người là tên phản bội
đáng gọi là phản phúc tự bẩm sinh.

9 Trước đây, vì danh Ta, Ta đã nén cơn giận,
vì danh dự Ta, Ta đã dần lòng chịu đựng người
cho người khỏi bị Ta tiêu diệt.

10 Nay Ta đã tinh luyện người,
không phải như người ta luyện bạc,
nhưng trong lò khổ nhục khốn cùng, Ta đã thử
lòng người.

11 Vì Ta, chính vì Ta mà Ta đã ra tay hành động
- thật vậy, Ta để cho danh Ta bị lũng nhục sao ?

-,

vinh quang của Ta, Ta không nhường cho ai khác.

12 Hãy nghe Ta, hỡi Gia-cóp, hỡi Ít-ra-en, kẻ Ta đã gọi !

Ta vẫn là Ta, Ta là khởi nguyên, Ta cũng là cùng tận.

13 Chính tay Ta đã thiết lập địa cầu, tay hữu Ta đã trải rộng trời cao.

Ta gọi chúng, chúng cùng nhau trình diện.

14 Tất cả các người hãy tập họp và lắng nghe ! Có tà thần nào đã báo trước những điều ấy ? Kẻ được ĐỨC CHÚA mến thương sẽ thực hiện điều đẹp lòng Người, là chinh phạt Ba-by-lon và giống nòi Can-đê.

15 Ta đây, chính Ta đã tuyên phán, cho vùi kẻ ấy và đưa nó đến đây, cho nó thành công trên đường sự nghiệp.

16 Hãy đến bên tôi mà nghe điều này : Tự thuở đầu, tôi đâu có ẩn mình khi lên tiếng, từ lúc sự việc xảy ra, tôi đã có mặt.

Và giờ đây, ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng sai tôi cùng với thần khí của Người.

17 ĐỨC CHÚA, Đấng cứu chuộc người, Đức Thánh của Ít-ra-en, phán thế này : Ta là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người, Đấng dạy người những điều bổ ích, Đấng hướng dẫn người trên đường người đi.

18 Giả như người lưu ý đến mệnh lệnh của Ta, thì sự bình an của người sẽ chan chứa như dòng sông, sự công chính của người sẽ dạt dào như sóng biển.

19 Dòng dõi người sẽ đông như cát, con cái người sinh ra sẽ hằng hà sa số ; tên tuổi người sẽ chẳng bao giờ bị huỷ diệt, chẳng bao giờ bị xoá bỏ khỏi mắt Ta.

20 Hãy ra khỏi Ba-by-lon, trốn khỏi dân Can-đê ! Hãy cất tiếng reo hò, loan tin ấy cho mọi người nghe, đồn ra đến tận cùng cõi đất !

Hãy nói : ĐỨC CHÚA đã chuộc Gia-cóp tôi từ Người.

21 Họ đã không phải khát trong hoang địa, nơi Người dẫn họ đi : từ tảng đá, Người khiến nước chảy ra cho họ dùng, Người chẻ đá, và nước đã trào ra.

22 ĐỨC CHÚA phán : phường độc ác gian tà không được hưởng bình an.

49 1 Hỡi các đảo, hãy nghe tôi đây, hỡi các dân tộc miền xa xăm, hãy chú ý : ĐỨC CHÚA đã gọi tôi từ khi tôi còn trong lòng mẹ, lúc tôi chưa chào đời, Người đã nhắc đến tên tôi.

2 Người đã làm cho miệng lưỡi tôi nên như gương sắc bén, giấu tôi dưới bàn tay của Người. Người đã biến tôi thành mũi tên nhọn, cất tôi trong ống tên của Người.

3 Người đã phán cùng tôi : "Hỡi Ít-ra-en, người là tôi trung của Ta. Ta sẽ dùng người để biểu lộ vinh quang."

4 Phận tôi, tôi đã nói : "Tôi vất vả luống công, phí sức mà chẳng được gì."

Nhưng sự thật, đã có ĐỨC CHÚA minh xét cho tôi, Người dành sẵn cho tôi phần thưởng.

5 Giờ đây ĐỨC CHÚA lại lên tiếng. Người là Đấng nhào nặn ra tôi từ khi tôi còn trong lòng mẹ để tôi trở thành người tôi trung, đem nhà Gia-cóp về cho Người và quy tụ dân Ít-ra-en chung quanh Người. Thế nên tôi được ĐỨC CHÚA trân trọng, và Thiên Chúa tôi thờ là sức mạnh của tôi.

6 Người phán : "Nếu người chỉ là tôi trung của Ta để tái lập các chi tộc Gia-cóp, để dẫn đưa các người Ít-ra-en sống sót trở về, thì vẫn còn quá ít.

Vì vậy, nay Ta đặt người làm ánh sáng muôn dân,
để người đem ơn cứu độ của Ta đến tận cùng cõi đất."

7 Với người bị thiên hạ khinh chê, bị dân mình kinh tởm,
với người làm tội mọi cho bạo chúa,
ĐỨC CHÚA là Đấng Cứu Chuộc và là Đức Thánh của Ít-ra-en,
Người phán thế này :
Vua chúa sẽ thấy và đứng lên, chư hầu sẽ thấy và bái lạy
vì uy quyền của ĐỨC CHÚA là Đấng trung thành,
là Đức Thánh của Ít-ra-en, Đấng đã tuyển chọn người.

8 ĐỨC CHÚA phán thế này :
Ta đã nhận lời người vào thời Ta thi ân, phù trợ người trong ngày Ta cứu độ.
Ta đã gìn giữ người, đặt người làm giao ước giữa Ta với dân,
để phục hồi xứ sở, để chia lại những gia sản đã bị tàn phá,

9 để nói với người tù : "Hãy đi ra",
với những kẻ ngồi trong bóng tối : "Hãy ra ngoài."
Như bầy chiên, chúng sẽ được nuôi ăn trên các nẻo đường,
sẽ gặp được đồng cỏ trên mọi đồi hoang.

10 Chúng sẽ không phải đói phải khát,
không bị khí nóng và mặt trời hành hạ,
vì Đấng thương xót chúng sẽ hướng dẫn và đưa chúng đến những suối nước tuôn trào.

11 Mọi núi non của Ta, Ta sẽ biến thành đường sá,
những con lộ của Ta, Ta sẽ đắp cao.

12 Kia chúng đang từ xa đến,
người từ phía bắc, phía tây, kẻ từ miền đất Xi-nim.

13 Trời hãy hò reo, đất hãy nhảy múa,
núi non hãy bật tiếng hò reo,
vì ĐỨC CHÚA ủi an dân Người đã chọn

và chạnh lòng thương những kẻ nghèo khổ của Người.

14 Xi-on từng nói : "ĐỨC CHÚA đã bỏ tôi,
Chúa Thượng tôi đã quên tôi rồi !"

15 Có phụ nữ nào quên được đứa con thơ của mình,
hay chẳng thương đứa con mình đã mang nặng đẻ đau ?
Cho dù nó có quên đi nữa,
thì Ta, Ta cũng chẳng quên người bao giờ.

16 Hãy xem, Ta đã ghi khắc người trong lòng bàn tay Ta,
thành lũy người, Ta luôn thấy trước mặt.

17 Những người tái thiết người thì vội vàng chạy tới,
còn kẻ huỷ diệt tàn phá người thì đành phải tháo lui.

18 Hãy rào mắt chung quanh mà nhìn :
Kia, hết thầy chúng tụ tập, kéo nhau đến với người !
Ta lấy mạng sống Ta mà thề, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA :
Chúng sẽ như món đồ quý giá cho người dùng trang điểm,
sẽ như đai lưng cho người thắt tựa cô dâu.

19 Vì những chốn điêu tàn, những nơi hoang phế,
những vùng bị phá bình địa của người
từ đây sẽ quá chật hẹp cho cư dân ở đó,
trong khi những bọn từng nuốt sống người đã cao bay xa chạy.

20 Những đứa con người tưởng đã mất sẽ ghé tai nói nhỏ với người :
"Con ở đây chật quá, nhường chỗ cho con ở với đi !"

21 Và người sẽ nói thầm :
"Ai đã sinh cho tôi những đứa con này đây ?
Tôi vốn là kẻ đã mất con, là người son sẻ,
thân phận lưu đày, số kiếp lẻ loi :
những đứa con này, ai đã dưỡng dục chúng ?
Tôi đã bị bỏ lại một mình, vậy chúng từ đâu ra ?"

22 ĐỨC CHÚA, Chúa Thượng tôi, phán thế này :
Này Ta giơ tay về phía chư dân,

phất cờ ra hiệu cho muôn nước :
 con trai người sẽ được ẵm trên tay đưa về,
 con gái người thì được vác trên vai.

23 Bậc vua chúa sẽ làm dưỡng phụ cho người,
 hàng công nương sẽ làm nữ mẫu.
 Trước mặt người, chúng sẽ sắp mình xuống đất
 mà bái lạy,
 sẽ liếm bụi dưới gót chân người.
 Người sẽ rõ Ta là ĐỨC CHÚA,
 và ai trông cậy Ta sẽ không phải hổ thẹn bao
 giờ.

24 Chiến lợi phẩm của người hùng, đâu để gì lấy
 lại ?
 Tù nhân của kiêu binh, làm sao mà cứu gỡ ?

25 Thế mà, ĐỨC CHÚA phán như sau :
 Tù nhân của người hùng sẽ được trả về,
 chiến lợi phẩm của kiêu binh sẽ được gỡ lại.
 Đứa gây chiến với người, chính Ta sẽ gây chiến
 với nó,
 con cái người, chính Ta sẽ cứu mạng cho.

26 Những kẻ áp bức người, Ta sẽ bắt chúng ăn thịt
 chính mình,
 uống máu chính mình như uống rượu mới cất.
 Như vậy mọi phạm nhân sẽ biết rằng :
 Chính Ta, ĐỨC CHÚA, là Đấng cứu độ người,
 Đấng cứu chuộc người về chính là Đấng Toàn
 Năng của Gia-cóp.

50 1 ĐỨC CHÚA phán thế này :
 Đâu là tờ ly hôn mà Ta đã viết để rẫy mẹ các
 người,
 hoặc trong sổ chủ nợ của Ta,
 Ta đã bán đứt các người cho ai nào ?
 Đây đây : chính vì lầm lỗi của các người
 mà các người đã bị đem đi bán,
 chính bởi tội lỗi của các người
 mà mẹ các người đã bị rẫy.

2 Tại sao khi Ta đến, không có một người nào,
 khi Ta kêu, chẳng có ai đáp lại ?
 Chẳng lẽ tay Ta quá ngắn, không chuộc nổi ?
 Hoặc Ta không đủ sức để cứu thoát chăng ?
 Xem đây : Ta chỉ đe một tiếng là biển cạn khô,

sông ngòi thành hoang địa,
 cá mắc cạn nặng mùi và chết khát.

3 Ta khoác lên bầu trời một màu đen ảm đạm
 và phủ lên đó tấm vải thô.

4 ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng
 đã cho tôi nói năng như một người môn đệ,
 để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rồi kiệt sức.
 Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức
 tôi
 để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ.

5 ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng đã mở tai tôi,
 còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui.

6 Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn,
 gờ má cho người ta giạt râu.
 Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ.

7 Có ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng phù trợ tôi,
 vì thế, tôi đã không hổ thẹn,
 vì thế, tôi trơ mặt ra như đá.
 Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

8 Đáng tuyên bố rằng tôi công chính, Người ở kề
 bên.
 Ai tranh tụng với tôi ? Cùng nhau ta hầu toà !
 Ai muốn kiện cáo tôi ? Cứ thử đến đây coi !

9 Nay, có ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng phù trợ
 tôi,
 ai còn dám kết tội ?
 Nay, tất cả chúng sẽ mục đi như chiếc áo, và sẽ
 bị mối ăn.

10 Ai trong các người kính sợ ĐỨC CHÚA,
 nghe theo tiếng tôi tớ của Người,
 ai đi trong bóng tối, không một tia sáng nào
 chiếu rọi,
 hãy tin tưởng vào danh ĐỨC CHÚA
 và tìm nương tựa nơi Thiên Chúa mình thờ.

11 Phàn tất cả các người, những ai đã phóng hoả,
 dùng mũi tên lửa làm vũ khí, hãy đâm đầu vào
 đồng lửa
 chính các người đã đốt lên, vào làn tên các
 người đã châm lửa.
 Những gì các người đang phải chịu đều là do
 chính tay Ta :

các người sẽ nằm xuống trong đón đau cùng cực.

51 1 Hỡi ai theo đuổi sự công chính,
hỡi kẻ đi tìm ĐỨC CHÚA, hãy nghe Ta !
Hãy đưa mắt nhìn lên tảng đá :
từ tảng đá này, các người đã được đẽo ra ;
hãy đưa mắt nhìn vào hầm đá :
từ hầm đá này, các người đã được lấy ra.
2 Hãy ngược mắt nhìn tổ phụ Áp-ra-ham
và Xa-ra, người đã sinh ra các người ;
vì khi được Ta gọi, Áp-ra-ham chỉ có một mình,
nhưng Ta đã ban phúc lành cho nó,
và cho nó trở nên đông đảo.
3 Đúng vậy, ĐỨC CHÚA an ủi Xi-on,
an ủi những nơi hoang tàn của nó,
làm cho hoang địa nên như vườn Ê-đen,
cho nơi khô cằn nên như thượng uyển của ĐỨC
CHÚA.

Tại Xi-on sẽ vang tiếng reo mừng hoan hỷ,
vang lời cảm tạ và khúc vịnh ca.

4 Hỡi dân Ta, hãy chăm chú nghe Ta !
Hỡi nước Ta, hãy lắng tai nghe Ta !
Vì luật pháp sẽ do Ta ban truyền,
và quyết định của Ta, Ta sẽ công bố là ánh
sáng muôn dân.

5 Đức công chính của Ta đã gần kề,
ơn cứu độ của Ta sắp xuất hiện,
cánh tay Ta sẽ lãnh đạo muôn dân muôn nước,
muôn đảo đặt hy vọng nơi Ta
và mong chờ Ta ra tay hành động.

6 Hãy ngược mắt lên trời, rồi cúi nhìn xuống đất :
Này, trời sẽ tan ra như làn khói,
đất sẽ rách tươm như manh áo cũ,
và dân cư trên đó sẽ chết như ruồi ;
nhưng ơn cứu độ của Ta sẽ trường tồn vạn kỷ
và đức công chính của Ta sẽ không suy suyển
bao giờ.

7 Hãy nghe Ta, hỡi những ai biết sống đời công
chính,
hỡi dân hằng tâm niệm luật pháp của Ta,
đừng sợ chi miệng đời nhạo báng,

chớ vì lời sỉ nhục của ai mà khiếp đảm.

8 Vì chúng sẽ như chiếc áo bị mối ăn,
như tấm vải len bị rận cắn ;
còn đức công chính của Ta sẽ trường tồn mãi
mãi

và ơn cứu độ của Ta sẽ vạn đại thiên thu.

9 Xin thức dậy, xin Ngài thức dậy đi, lạy ĐỨC
CHÚA,
xin vùng mạnh cánh tay của Ngài !
Xin thức dậy như những thời trước, như những
ngày xưa.

Chẳng phải chính Ngài đã phanh thây thủy thần
Ra-háp,
đã xé xác thường luồng đó sao ?

10 Chẳng phải chính Ngài đã làm khô biển cả,
tát cạn nước đại dương, vạch dưới lòng biển
sâu một con đường
cho đoàn người được chuộc về có lối băng qua
đó sao ?

11 Vâng, những người được ĐỨC CHÚA giải thoát
sẽ trở về,
họ sẽ tiến đến Xi-on giữa tiếng hò reo,
mặt rạng rỡ niềm vui vĩnh cửu.
Họ sẽ được hôn hờ tươi cười,
đau khổ và khóc than sẽ biến mất.

12 Chính Ta, chính Ta đây là Đấng an ủi các
người,
làm sao người lại sợ những người mang thân
phận phải chết,
sợ con cái A-đam mỏng manh như cỏ nội hoa
đồng ?

13 Chẳng lẽ người lại quên ĐỨC CHÚA, Đấng đã
dựng nên người,
Đấng căng bầu trời và đắp nền trái đất,
để suốt ngày người không ngừng run sợ
trước những kẻ áp bức đang hầm hầm giận dữ,
mưu tính huỷ diệt người ?

Nhưng đâu rồi, cơn giận của những kẻ áp bức ?

14 Tù nhân sẽ sớm được tháo gỡ xích xiềng,
sẽ không phải chết dưới đáy huyết, cũng không
thiếu bánh ăn.

15 Chính Ta là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa người,

Đáng khuấy động biển khơi cho sóng gào gió
thét,
Đáng mệnh danh là ĐỨC CHÚA các đạo binh.
16 Ta đã đặt lời Ta vào miệng ngươi,
đã cho ngươi núp bóng bàn tay Ta
khi dựng nên bầu trời và đắp nền trái đất,
và nói với Xi-on : "Ngươi là dân Ta tuyển chọn."
17 Thức dậy, thức dậy đi, đứng lên nào, Giê-ru-sa-
lem hỡi !
Từ tay ĐỨC CHÚA, ngươi đã nhận, đã uống
chén lời đình,
ngươi đã cạn chén nồng choáng váng.
18 Trong số con cái nó đã sinh ra, chẳng đứa nào
dắt nó ;
trong số con cái nó đã sinh thành dưỡng dục,
không đứa nào cầm tay nó.
19 Ngươi đã lâm cảnh hoạ vô đơn chí,
nhưng nào có ai đã cảm thương ?
Tan hoang và điêu tàn, đói khổ và gươm giáo :
nào có ai an ủi ?
20 Con cái ngươi bất tỉnh hôn mê,
nằm đầu đường xó chợ như sơn dương mắc
bẫy ;
chúng ngất ngư vì cơn lời đình của ĐỨC CHÚA,
vì lời đe dọa của Thiên Chúa ngươi thờ.
21 Vậy hãy nghe đây, hỡi người khốn khổ,
hỡi kẻ say li bì mà không phải là say rượu.
22 Đây là lời Chúa Thượng của ngươi,
lời ĐỨC CHÚA và Thiên Chúa của ngươi,
Đáng biện hộ cho dân Người, Người phán như
sau :
Này Ta cất khỏi tay ngươi chén nồng choáng
váng ;
chén lời đình của Ta, ngươi sẽ không còn phải
uống nữa.
23 Chén lời đình đó, Ta sẽ đặt vào tay những kẻ đã
hành hạ ngươi,
những kẻ đã nói với ngươi :
"Nằm xuống cho chúng tao bước qua !"
- và ngươi quả đã phải đưa lưng làm nền đất,
làm đường đi cho kẻ qua người lại.

52 1 Hỡi Xi-on, thức dậy, thức dậy đi, hãy biểu
dương sức mạnh !
Hỡi thành thánh Giê-ru-sa-lem, hãy mặc lễ phục
huy hoàng !
Vì từ nay, kẻ không cất bì cũng như người ô uế
sẽ không còn bước vào thành thánh nữa.
2 Hỡi Giê-ru-sa-lem bị tù đầy, hãy giữ bụi, đứng
lên !
Nào thiếu nữ Xi-on bị tù đầy, hãy mở tung xích
xiềng buộc cổ !
3 Quả thật, ĐỨC CHÚA phán như sau :
các ngươi đã bị bán đi mà không được một
đồng,
thì sẽ được chuộc về cũng không mất một xu.
4 Quả thật, ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng phán thế
này :
Lúc đầu, dân Ta xuống Ai-cập cư trú,
rồi bị Át-sua đàn áp bắt công.
5 Bây giờ Ta ở đây để được gì ? - sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA.
Vì dân Ta đã bị đem đi mà không được một
đồng,
còn bọn người thống trị chúng thì reo cười hể
hả,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -,
và suốt ngày danh Ta không ngớt bị cười chê !
6 Vì vậy, trong ngày ấy, dân Ta sẽ nhận biết danh
Ta,
nhận biết rằng : chính Ta là Đấng đã phán :
"Này Ta đây !"
7 Đạp thay trên đồi núi
bước chân người loan báo tin mừng, công bố
bình an,
người loan tin hạnh phúc, công bố ơn cứu độ
và nói với Xi-on rằng : "Thiên Chúa ngươi là
Vua hiển trị."
8 Kìa nghe chẳng quân canh gác của ngươi
cùng cất tiếng reo hò vang dậy ;
họ sẽ được thấy tận mắt ĐỨC CHÚA đang trở
về Xi-on.
9 Hỡi Giê-ru-sa-lem điêu tàn hoang phế,
hãy đồng thanh bật tiếng reo mừng,

vì ĐỨC CHÚA an ủi dân Người, và cứu chuộc Giê-ru-sa-lem.

10 Trước mặt muôn dân,
ĐỨC CHÚA đã vung cánh tay thần thánh của Người :

ơn cứu độ của Thiên Chúa chúng ta,
người bốn bề rồi ra nhìn thấy.

11 Lui ra, lui ra, ra khỏi nơi đây, đừng đụng tới những gì ô uế !

Ra khỏi Ba-by-lon mà thanh tẩy đi,
hỡi những ai mang đồ thờ phượng ĐỨC CHÚA

!

12 Các người sẽ được ra, nhưng không vội vã,
sẽ không phải đi như là trốn chạy,
vì Đấng tiền phong của các người sẽ là ĐỨC CHÚA,

và Đấng hậu vệ sẽ là Thiên Chúa của Ít-ra-en.

13 Ngày đây, người tôi trung của Ta sẽ thành đạt,
sẽ vươn cao, nổi bật, và được suy tôn đến tột cùng.

14 Cũng như bao kẻ đã sửng sốt khi thấy tôi trung của Ta

mặt mày tan nát chẳng ra người,
không còn dáng vẻ người ta nữa,

15 cũng vậy, nó sẽ làm cho muôn dân phải sửng sờ,

vua chúa phải câm miệng, vì được thấy điều chưa ai kể lại,

được hiểu điều chưa nghe nói bao giờ.

53 1 Điều chúng ta đã nghe, ai mà tin được ?
Cánh tay uy quyền của ĐỨC CHÚA đã được tỏ cho ai ?

2 Người tôi trung đã lớn lên tựa chồi cây trước Nhan Thánh,

như khúc rễ trên đất khô cằn.

Người chẳng còn dáng vẻ, chẳng còn oai phong đáng chúng ta ngắm nhìn,
dung mạo chẳng còn gì khiến chúng ta ưa thích.

3 Người bị đời khinh khi ruồng rẫy,
phải đau khổ triền miên và ném mùi bệnh tật.
Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn,

bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới.

4 Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta,

đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta,
còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt,
bị Thiên Chúa giáng họa, phải nhục nhã ê chề.

5 Chính người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội,
bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm ;
người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an,
đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành.

6 Tất cả chúng ta lạc lõng như chiêm cừu,
lang thang mỗi người một ngã.
Nhưng ĐỨC CHÚA đã đổ trên đầu người
tội lỗi của tất cả chúng ta.

7 Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca ;

như chiêm bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín

khi bị xén lông,

người chẳng hề mở miệng.

8 Người đã bị ức hiếp, buộc tội, rồi bị thủ tiêu.
Dòng dõi của người, ai nào nghĩ tới ?

Người đã bị khai trừ khỏi cõi nhân sinh,
vì tội lỗi của dân, người bị đánh phạt.

9 Người đã bị chôn cất giữa bọn ác ôn,
bị mai táng với người giàu có, dù đã chẳng làm chi tàn bạo

và miệng không hề nói chuyện điêu ngoa.

10 ĐỨC CHÚA đã muốn người phải bị nghiền nát vì đau khổ.

Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội,
người sẽ được thấy kẻ nổi dõi, sẽ được trường tồn,

và nhờ người, ý muốn của ĐỨC CHÚA sẽ thành tựu.

11 Nhờ nỗi thống khổ của mình,
người sẽ nhìn thấy ánh sáng và được miễn
nguyện.

Vì đã ném mùi đau khổ, người công chính, tôi
trung của Ta,

sẽ làm cho muôn người nên công chính
và sẽ gánh lấy tội lỗi của họ.

12 Vì thế, Ta sẽ ban cho nó muôn người làm gia sản,
và cùng với những bậc anh hùng hào kiệt,
nó sẽ được chia chiến lợi phẩm,
bởi vì nó đã hiến thân chịu chết, đã bị liệt vào hàng tội nhân ;
nhưng thực ra, nó đã mang lấy tội muôn người và can thiệp cho những kẻ tội lỗi.

54 1 Reo mừng lên, hỡi người phụ nữ son sè, không sinh con ;
hãy bật tiếng reo hò mừng vui, hỡi ai chưa một lần chuyển dạ,
vì con của phụ nữ bị bỏ rơi
thì đông hơn con của phụ nữ có chồng - ĐỨC CHÚA phán.

2 Hãy nói rộng lều người đang ở,
căng các tấm bạt ra, đừng hẹp lòng hẹp dạ.
Nối dây thừng dài thêm, đóng cọc lều cho chắc,

3 vì người sẽ tràn ra hai bên tả hữu,
dòng dõi người sẽ thừa kế các dân tộc
và đến ở trong các thành bỏ hoang.

4 Đừng sợ chi : người sẽ không phải xấu hổ,
chớ e thẹn : người sẽ không phải nhục nhằn.
Thật vậy, người sẽ quên hết nỗi hổ thẹn tuổi thanh xuân

và không còn nhớ bao nhục nhằn thời goá bụa.

5 Quả thế, Đấng cùng người sánh duyên cầm sắt chính là Đấng đã tác thành người,
tôn danh Người là ĐỨC CHÚA các đạo binh ;
Đấng chuộc người về, chính là Đức Thánh của Ít-ra-en,

tước hiệu Người là Thiên Chúa toàn cõi đất.

6 Phải, ĐỨC CHÚA đã gọi người về,
như người đàn bà bị ruồng bỏ, tâm thần sầu muộn.

"Người vợ cưới lúc thanh xuân, ai mà rầy cho đành ?",

Thiên Chúa người phán như vậy.

7 Trong một thời gian ngắn, Ta đã ruồng bỏ người,

nhưng vì lòng thương xót vô bờ, Ta sẽ đón người về tái hợp.

8 Lúc lửa giận bùng bùng,
Ta đã một thời ngoảnh mặt chẳng nhìn người,
nhưng vì tình nghĩa ngàn đời, Ta lại chạnh lòng thương xót,

ĐỨC CHÚA, Đấng cứu chuộc người, phán như vậy.

9 Ta cũng sẽ làm như thời Nô-ê : lúc đó, Ta đã thề rằng

hồng thủy sẽ không tràn ngập mặt đất nữa,

cũng vậy, nay Ta thề

sẽ không còn nổi giận và hăm dọa người đâu.

10 Núi có dời có đổi, đồi có chuyển có lay,
tình nghĩa của Ta đối với người vẫn không thay đổi,

giao ước hoà bình của Ta cũng chẳng chuyển

lay,

ĐỨC CHÚA là Đấng thương xót người phán

như vậy.

11 Hỡi thành đô khốn đốn, ba chìm bảy nổi, không người ủi an !

Này, đá của người, Ta lấy phẩm màu tô điểm,

nền móng người, Ta đặt trên lam ngọc,

12 lỗ châu mai tường thành, Ta xây bằng hồng ngọc,

các cửa thành người, bằng pha lê,

tường trong lũy ngoài, toàn đá quý.

13 Con cái người, ĐỨC CHÚA đều dạy dỗ,
chúng sẽ được vui hưởng thái bình.

14 Nền tảng vững bền của người sẽ là đức công chính ;

người sẽ thoát khỏi áp bức, không còn phải sợ

chi,

sẽ thoát khỏi kinh hoàng,

vì kinh hoàng sẽ không đến gần người nữa.

15 Vậy, nếu có âm mưu nào, Ta sẽ không dự phần vào đó ;

có ai mưu tính chuyện hại người, trước mặt

người, nó sẽ té nhào.

16 Này chính Ta đã dựng nên thợ rèn biết đốt than thổi lửa

và tạo ra dụng cụ cho công việc phải làm ;
cũng chính Ta dựng nên bọn người phá hoại
để gây thiệt hại mất mát.

17 Mọi khí cụ được chế ra nhằm chống lại người
đều chẳng lợi hại gì ;
bất cứ ai uốn lười tổ cáo người, người sẽ đem
ra kết tội.

Đó là phần sản nghiệp của những tôi trung ĐỨC
CHÚA,

đó là sự công chính Ta dành sẵn cho những
người này
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

55 1 Đến cả đi, hỏi những người đang khát, nước đã
sẵn đây !

Dầu không có tiền bạc, cứ đến mua mà dùng ;
đến mua rượu mua sữa, không phải trả đồng
nào.

2 Sao lại phí tiền bạc vào của không nuôi sống,
tốn công lao vất vả vào thứ chẳng làm cho chắc
dạ no lòng ?

Hãy chăm chú nghe Ta, thì các người sẽ được
ăn ngon,
được thưởng thức cao lương mỹ vị.

3 Hãy lắng tai và đến với Ta, hãy nghe thì các
người sẽ được sống.

Ta sẽ lập với các người một giao ước vĩnh cửu,
để trọn bề nhân nghĩa với Đa-vít.

4 Nay, Ta đã đặt Đa-vít làm nhân chứng cho các
dân,

làm thủ lãnh chỉ huy các nước.

5 Nay, người sẽ chiêu tập một dân tộc người
không quen biết ;

một dân tộc không quen biết người sẽ chạy đến
với người,

vì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người,
vì Đức Thánh của Ít-ra-en
đã làm cho người được vinh hiển.

6 Hãy tìm ĐỨC CHÚA khi Người còn cho gặp,
kêu cầu Người lúc Người ở gần bên.

7 Kẻ gian ác, hãy bỏ đường lối mình đang theo,
người bất lương, hãy bỏ tư tưởng mình đang có

mà trở về với ĐỨC CHÚA - và Người sẽ xót
thương -,

về với Thiên Chúa chúng ta, vì Người sẽ rộng
lòng tha thứ.

8 Thật vậy, tư tưởng của Ta không phải là tư
tưởng của các người,

và đường lối các người không phải là đường lối
của Ta

- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

9 Trời cao hơn đất chừng nào
thì đường lối của Ta cũng cao hơn đường lối
các người,

và tư tưởng của Ta cũng cao hơn tư tưởng các
người chừng ấy.

10 Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời
không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất,
chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc,
cho kẻ gieo có hạt giống, cho người đói có bánh

ăn,

11 thì lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng
Ta,

sẽ không trở về với Ta nếu chưa đạt kết quả,
chưa thực hiện ý muốn của Ta,
chưa chu toàn sứ mạng Ta giao phó.

12 Phải, các người sẽ ra đi mừng rỡ hoan,
rồi lũ lượt kéo về bình an vô sự.

Trước mặt các người, đồi núi sẽ cất giọng reo
hò,

cây cỏ ngoài đồng sẽ vỗ tay.

13 Cây bách vươn cao thay bụi rậm,
cây sim lớn mạnh thế tầm ma,
để ĐỨC CHÚA được lừng danh nức tiếng,
được ghi nhớ ngàn năm và truyền tụng muôn
đời.

56 1 ĐỨC CHÚA phán như sau : Hãy tuân giữ điều
chính trực,

thực hành điều công minh, vì ơn cứu độ của Ta
đã gần tới,

và đức công chính của Ta sắp được biểu lộ.

2 Phúc thay người làm như thế,
phúc thay phạm nhân nắm giữ điều này,

người giữ ngày sa-bát mà không vi phạm,
chẳng hề đưa tay làm điều gian ác.

3 Người ngoại bang gắn bó cùng ĐỨC CHÚA chớ
nói rằng :

"Hỡi ĐỨC CHÚA đã tách tôi ra khỏi dân

Người."

Người bị hoạn chớ nói : "Chính tôi đây là một
cây khô."

4 Quả vậy, ĐỨC CHÚA phán như sau : Nếu
những người bị hoạn

mà vẫn giữ các ngày sa-bát Ta truyền,

và lựa chọn điều Ta ưa thích, cùng tuân thủ giao
ước của Ta,

5 thì trong nhà và trong tường lũy của Ta,

Ta sẽ cho chúng được lưu danh và có đài kỷ

niệm ;

như thế còn quý hơn con trai con gái.

Ta sẽ cho tên tuổi chúng trường tồn, không bao
giờ bị ai xoá bỏ.

6 Người ngoại bang nào gắn bó cùng ĐỨC CHÚA
để phụng sự Người và yêu mến Thánh Danh,
cùng trở nên tôi tớ của Người,

hết những ai giữ ngày sa-bát mà không vi phạm,

cùng những ai tuân thủ giao ước của Ta,

7 đều được Ta dẫn lên núi thánh

và cho hoan hỷ nơi nhà cầu nguyện của Ta.

Trên bàn thờ của Ta, Ta sẽ ưng nhận

những lễ toàn thiêu và hy lễ chúng dâng,

vì nhà của Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện

của muôn dân.

8 Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa,

Đấng tập hợp những người Ít-ra-en tản lạc về :

Ngoài những người đã được tập hợp,

Ta sẽ còn tập hợp thêm nữa về với Ít-ra-en.

9 Mọi thú vật ngoài đồng, hãy đến mà ăn ;

tất cả thú trên rừng cũng vậy.

10 Những người canh gác Ít-ra-en đui mù hết,
chẳng hiểu biết gì ;

cả bọn chúng là lũ chó câm, không biết sủa,

chỉ mơ mộng, nằm dài và thích ngủ thôi.

11 Chúng còn là lũ chó đói, ăn chẳng biết no.

Thế mà chúng lại là mục tử, thứ mục tử chẳng
biết phân biệt gì.

Cả bọn - chẳng trừ ai - mạnh ai theo đường nấy,
chỉ mưu tìm lợi lộc cho riêng mình.

12 "Lại đây ! Ta sẽ đi tìm rượu ngon, sẽ tha hồ
uống rượu mạnh,

ngày mai cũng lại như hôm nay, và còn nhiều
hơn nữa."

57 1 Người công chính tiêu vong, thế mà chẳng ai
lưu tâm đến ;

người hiểu nghĩa bị cất đi mà chẳng ai hay rằng
:

chính vì sự gian ác mà người công chính bị cất
đi :

2 họ bước vào cõi phúc bình an.

Kẻ dối theo đường ngay nẻo chính
sẽ nghỉ ngơi trên giường của mình.

3 Phần các người, hỡi những kẻ chuyên nghề bói
toán,
hỡi giống nòi dâm đãng ngoại tình, hãy đến cả
đây !

4 Này các người nhạo cười ai vậy ?

Các người mở miệng, le lưỡi chống lại ai ?

Há các người không phải là con của tội ác,
là nòi giống của gian dối hay sao ?

5 Các người đứng đờn bên gốc vôn hương,

dưới mọi lùm cây xanh,

sát tế trẻ con gần khe suối, trong những hốc đá
sâu.

6 Gia tài của người là đá cuội khe suối,

đá cuội đó chính là phần sản nghiệp của người.

Người còn làm lễ tưới và tiến dâng lễ phẩm cho
chúng.

Có phải vì thế mà Ta nguôi giận chẳng ?

7 Trên núi cao sừng sững, người đã kê giường
nằm ;

người lại còn lên đó đem lễ tế tiến dâng.

8 Sau cánh cửa, sau khung cửa, người đã đặt kỷ
vật người thờ.

Quả vậy, người lia bỏ Ta,

người tự lột trần, leo lên giường, chơi bời thoải
thích,

vừa giao du với tượng thần người ưa chuộng,
vừa nhìn ngắm bia thờ.

9 Người mang theo dầu, đi đến với Me-léc,
người phung phí thuốc thơm,
phái các sứ giả của người đến tận phương xa
và đưa chúng xuống tận âm phủ.

10 Người rong ruổi khắp nơi đến mệt mỏi
mà không bảo là mình đã uống công.
Người thấy mình sung sức, nên không ngừng
không nghĩ.

11 Người còn lo còn sợ gì ai nữa, người quả là đối
trá.
Trí người đâu còn nhớ đến Ta, lòng người đâu
còn chỗ cho Ta !

Có phải vì từ lâu Ta làm thính không nói
mà người không kính sợ Ta chăng ?

12 Ta đây sắp công bố sự công chính của người
và các việc người làm.
Những việc ấy ích gì cho người ?

13 Khi người kêu cứu, thì những gì người đã tập
hợp
cứ việc giải thoát người !
Một cơn gió cuốn, một làn hơi thổi sẽ đem
chúng đi hết.

Còn ai nương ẩn nơi Ta, sẽ được đất làm gia
nghiệp,
và được núi thánh của Ta làm sở hữu.

14 Có lời rằng : "Hãy mở đường khai lối, và san
cho bằng phẳng,
đẹp bỏ mọi chướng ngại trên đường nẻo dân
Ta.

15 Bởi vì Đấng muôn trùng cao cả, Đấng ngự chốn
vĩnh hằng,
Đấng mang danh chí thánh, Người phán như
sau :
Ta ngự chốn cao vời và thánh thiện,
nhưng vẫn ở với tâm hồn khiêm cung tan nát,
để ban sức sống cho tâm hồn những kẻ khiêm
cung,
và ban sinh lực cho những cõi lòng tan nát.

16 Vì Ta chẳng trách cứ luôn luôn, không giận hờn
mãi mãi,

kẻ hơi thở mọi sinh linh chính Ta làm ra,
trước mặt Ta, sẽ phải lụi tàn.

17 Vì tội nó ham lợi mà Ta giận dữ,
Ta đã đánh nó, đã ẩn mặt trong cơn giận dữ,
nhưng nó vẫn ngỗ nghịch, theo con đường nó
muốn.

18 Những nẻo đường nó đi, Ta đều thấy cả,
nhưng Ta sẽ chữa nó cho lành,
sẽ dẫn nó đi và cho nó đầy tràn an ủi ;
còn những kẻ khóc thương nó,

19 Ta sẽ làm cho môi miệng chúng hoan ca :
"Bình an ! Bình an cho khắp xa gần !
ĐỨC CHÚA phán : Ta sẽ chữa lành cho nó."

20 Nhưng phường gian ác như biển động không
thể lặng yên,
sóng nước cuộn lên những bùn và cặn.

21 Thiên Chúa của tôi phán :
"Phường độc ác gian tà không được hưởng
bình an."

58 1 Cứ lấy hết gân cổ mà kêu lên, đừng kìm hãm,
kêu lớn tiếng lên như tù và,
báo cho dân Ta hay tội ác của chúng,
cho nhà Gia-cóp biết những lỗi lầm đã phạm.

2 Ngày lại ngày chúng kiếm tìm Ta,
chúng ao ước biết đường lối của Ta,
như thể một dân tộc vẫn thực hành sự công

chính
và không bỏ luật pháp của Thiên Chúa mình.
Chúng xin Ta ban những điều luật công minh,
chúng ước ao được đến gần Thiên Chúa.

3 Chúng nói : "Chúng tôi ăn chay, sao Ngài không
thấy,
chúng tôi hãm mình, sao Ngài chẳng hay ?"

Này, ngày ăn chay, các người vẫn lo kiếm lợi,
vẫn áp bức mọi kẻ làm công cho mình.

4 Này, các người ăn chay để mà đôi co cãi vã,
để nắm tay đánh đấm thật bạo tàn.
Chính ngày các người muốn ăn chay
để tiếng các người kêu thấu trời cao thẳm,

thì các người lại ăn chay không đúng cách.
5 Phải chăng đó là cách ăn chay mà Ta ưa
chuộng
trong ngày con người phải thực hành khổ chế ?
Cúi rạp đầu như cây sậy cây lau,
nằm trên vải thô và tro bụi,
phải chăng như thế mà gọi là ăn chay
trong ngày các người muốn đẹp lòng ĐỨC

CHÚA ?

6 Cách ăn chay mà Ta ưa thích chẳng phải là thế
này sao :
mở xiềng xích bạo tàn, tháo gông cùm trói buộc,
trả tự do cho người bị áp bức, đập tan mọi gông
cùm ?

7 Chẳng phải là chia cơm cho người đói,
rước vào nhà những người nghèo không nơi trú
ngụ ;
thấy ai mình trần thì cho áo che thân,
không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em
cốt nhục ?

8 Bây giờ ánh sáng người sẽ bừng lên như rạng
đông,
vết thương người sẽ mau lành.
Đức công chính người sẽ mở đường phía trước,
vinh quang ĐỨC CHÚA bao bọc phía sau
người.

9 Bây giờ, người kêu lên, ĐỨC CHÚA sẽ nhận
lời,
người cầu cứu, Người liền đáp lại : "Có Ta đây
!"

Nếu người loại khỏi nơi người ở
gông cùm, cử chỉ đe dọa và lời nói hại người,
10 nếu người nhường miếng ăn cho kẻ đói,
làm thoả lòng người bị hạ nhục,
thì ánh sáng người sẽ chiếu toả trong bóng tối,
và tối tăm của người chẳng khác nào chính ngọ.

11 ĐỨC CHÚA sẽ không ngừng dẫn dắt người,
giữa đồng khô cỏ cháy, Người sẽ cho người
được no lòng ;
xương cốt người, Người sẽ làm cho cứng cáp.
Người sẽ như thửa vườn được tưới đẫm
như mạch suối không cạn nước bao giờ.

12 Nhờ người, người ta sẽ tái thiết những tàn tích
cổ xưa,
người sẽ dựng lại những nền móng của các thế
hệ trước,
người ta sẽ gọi người là người sửa lại những lỗ
hổng,
là kẻ tu bổ phổ phùng cho người ta cư ngụ.

13 Nếu người giữ chân không vi phạm ngày sa-bát,
và không tìm lợi lộc trong ngày thánh của Ta,
nếu người gọi ngày sa-bát là "niềm vui"
và ngày thánh của ĐỨC CHÚA là "vinh hiển",
nếu người tôn trọng ngày đó
mà tránh đi đường, tránh kiếm lợi, tránh nói
huyền thuyên,

14 thì bây giờ, người sẽ được ĐỨC CHÚA làm
niềm vui,
Ta sẽ cho người phóng ngựa trên các vùng đất
cao trong xứ,
sẽ cho người hưởng gia nghiệp của Gia-cóp, tổ
tiên người.

Chính miệng ĐỨC CHÚA đã phán như vậy.

59 1 Này, không phải ĐỨC CHÚA ngán tay không
thể cứu,
cũng chẳng phải Người nặng tai không nghe
được,

2 mà chính lỗi lầm của các người
đã phân cách các người với Thiên Chúa các
người ;
chính tội lỗi các người đã khiến Người ẩn mặt
để khỏi nhìn, khỏi nghe các người.

3 Quả thật, bàn tay các người vấy máu,
ngón tay các người đầy tội ác tày trời,
môi miệng các người nói lời giả dối,
lưỡi các người thốt ra điều bất công.

4 Chẳng ai theo lẽ công minh mà kiện cáo,
không ai xét xử theo đường chân thật.
Người ta tin tưởng điều hư không và nói lời gian
xảo,

cư mang chuyện xấu xa, để ra điều gian ác.
5 Chúng ấp trứng rắn, chúng dệt màng nhện :
ai ăn trứng của chúng sẽ phải chết liền,

giả như trứng vỡ, sẽ nở ra rắn con !

6 Sợi chúng dệt ra, không thể may thành áo,
sản phẩm chúng làm, không thể dùng che thân,
vì sản phẩm chúng làm là sản phẩm của gian
ác,
và bàn tay chúng đầy những việc bạo tàn.

7 Chúng nhanh chân chạy theo sự dữ
và mau lẹ đổ máu người vô tội :
chúng suy nghĩ toàn những chuyện độc ác gian
tà,
chúng đi đâu cũng bạo hành tàn phá.

8 Chúng không biết đường dẫn tới bình an,
đường lối chúng chẳng có gì chính trực,
chúng làm cho đường mình đi nên quanh co
khúc khuỷu,
ai đi theo đường đó, không hề được bình an.

9 Vì thế, đức chính trực vẫn còn xa chúng ta,
lẽ công chính không gần chúng ta được !
Chúng ta mong ánh sáng, thì này đây bóng tối,
mong xán lạn huy hoàng, lại bước đi trong mù
mịt tối tăm.

10 Tựa như người mù men theo tường, chúng ta
mò mẫm,
mò mẫm như người không có mắt.
Chúng ta lão đảo cả trưa lẫn chiều,
đang sung sức mà như người đã chết.

11 Tất cả chúng ta gằm gừ như gấu,
chỉ biết rằm rì chẳng khác bò câu.
Mong được xét xử, mà đâu có thấy,
mong được cứu thoát, nhưng sao quá xa vời !

12 Vì lạy Chúa, trước Thánh Nhan,
tội chúng con thật nhiều vô kể,
lỗi chúng con lại tố cáo chúng con.
Quả thế, tội chúng con sờ sờ trước mặt,
lỗi chúng con, chúng con biết cả rồi :

13 Chúng con đã phạm tội, đã lìa bỏ ĐỨC CHÚA,
đã lìa xa Thiên Chúa chúng con,
còn nói lời thâm độc và nổi loạn với Chúa,
ngắm ngòm mưu tính và lằm nhảm thốt lời điều
ngoạ.

14 Đức chính trực đã bị bỏ rơi, lẽ công minh sao xa
vời quá !

Vì nơi quảng trường, lòng thành tín phải đành
nghiêng ngã,
sự liêm chính không thể chen chân.

15 Lòng thành tín đã không còn nữa,
kẻ xa điều gian ác bị cướp bóc liền tay.
ĐỨC CHÚA thấy rồi và gai cả mắt, vì chẳng có
chi là chính trực.

16 Người đã thấy chẳng có ai phản ứng,
Người ngạc nhiên vì không ai can thiệp.
Bởi thế, cánh tay của Người đã giải cứu
và đức công chính của Người đã phù trợ.

17 Người lấy đức công chính làm áo giáp hộ thân,
lấy ơn giải cứu làm mũ chiến đội đầu,
Người dùng báo oán làm áo mặc,
và lấy ghen tương làm áo choàng.

18 Người đáp trả xứng với việc làm :
Người thịnh nộ với ai chống đối,
Người trả báo những kẻ thù địch; Người trả báo
các đảo xa xăm.

19 Từ phương Tây, người ta sẽ kính sợ danh ĐỨC
CHÚA,
và từ phương Đông, người ta sẽ kính sợ vinh
quang Người,
vì Người sẽ đến như dòng sông chảy xiết,
và Thần Khí của ĐỨC CHÚA đẩy nó mạnh
thêm.

20 Nhưng đối với Xi-on
và những ai thuộc nhà Gia-cóp đã từ bỏ tội lỗi,
Người sẽ đến như Đấng Cứu Chuộc.
Đó là sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

21 Phần Ta, đây là giao ước của Ta với chúng - ĐỨC
CHÚA phán - : thần khí của Ta ở trên người và các lời
Ta đặt nơi miệng người sẽ không rời khỏi miệng người,
khỏi miệng con cái người, và khỏi miệng cháu chắt
người - ĐỨC CHÚA phán -, từ nay cho đến mãi muôn
đời.

60 1 Đứng lên, bừng sáng lên ! Vì ánh sáng của
người đến rồi.
Vinh quang của ĐỨC CHÚA như bình minh
chiếu toả trên người.

2 Kia bóng tối bao trùm mặt đất, và mây mù phủ lấp chur dân ;
còn trên người ĐỨC CHÚA như bình minh chiếu toả,
vinh quang Người xuất hiện trên người.

3 Chur dân sẽ đi về phía ánh sáng của người, vua chúa hướng về ánh bình minh của người mà tiến bước.

4 Đưa mắt nhìn tứ phía mà xem, tất cả đều tập hợp, kéo đến với người :
con trai người từ phương xa tới,
con gái người được ẵm bên hông.

5 Trước cảnh đó, mặt mày người rạng rỡ, lòng người rạo rức, vui như mở cờ,
vì nguồn giàu sang sẽ đổ về từ biển cả, của cải muôn dân nước sẽ tràn đến với người.

6 Lạc đà từng đàn che rợp đất, lạc đà Ma-đi-an và Ê-pha :
tất cả những người từ Sơ-va kéo đến,
đều mang theo vàng với trầm hương,
và loan truyền lời ca tụng ĐỨC CHÚA.

7 Mọi chiên dê của Kê-đa sẽ được tập trung lại nơi người,
cừu tơ của Nơ-va-giốt sẽ được người dùng vào việc tế tự :
chúng sẽ được dâng tiến trên bàn thờ để làm của lễ đẹp lòng Ta.
Ta sẽ làm cho nhà vinh hiển của Ta càng thêm vinh hiển.

8 Kia ai đó, như áng mây trôi, như chim câu về tổ ?

9 Phải, các hải đảo đợi chờ Ta : Có đoàn tàu Tác-sít dẫn đầu,
chở con cái người từ phương xa tới, mang theo vàng và bạc,
để tôn vinh danh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người,
để tôn vinh Đức Thánh của Ít-ra-en,
vì Người đã làm cho người được vinh hiển.

10 Con cái khách ngoại kiều sẽ tái thiết thành lũy của người,

việc tế tự của người, vua chúa của chúng sẽ góp phần.
Phải, trong lúc giận dữ, Ta đã đánh phạt, nhưng vì ân tình, Ta lại xót thương người.

11 Các cửa thành người sẽ luôn luôn mở rộng, ngày đêm không đóng lại bao giờ,
để người ta đem nộp cho người của cải muôn dân,
để vua chúa của chúng đến trình diện.

12 Vì dân nào nước nào không thần phục người sẽ phải tiêu vong,
các dân ấy sẽ bị huỷ diệt hoàn toàn.

13 Vinh quang của rừng núi Li-băng sẽ đến với người,
cả trắc bá, du thụ, hoàng dương cùng một lúc,
để làm cho thánh điện Ta được vinh hiển,
vì Ta sẽ làm cho nơi Ta đặt chân được vẻ vang.

14 Con cái những kẻ hà hiếp người phải khúm núm đến với người,
dưới chân người, mọi kẻ đã lảng nhục người sẽ phủ phục.
Chúng sẽ gọi người là "Thành Đô của ĐỨC CHÚA",
là "Xi-on của Đức Thánh Ít-ra-en."

15 Thay vì người bị bỏ rơi, chê ghét, không bóng người lai vãng,
Ta sẽ làm cho người thành niềm hãnh diện đến muôn đời,
thành nguồn vui qua muôn thế hệ.

16 Người sẽ thưởng thức nguồn phú túc của chur dân,
hưởng dùng sự giàu sang của vua chúa.
Người sẽ biết rằng : Ta là ĐỨC CHÚA, là Đấng cứu độ người,
và Đấng cứu chuộc người chính là Đấng Toàn Năng của Gia-cóp.

17 Thay vì đồng, Ta sẽ đem vàng lại, thay vì sắt, Ta sẽ đem bạc tới,
thay vì gỗ là đồng, thay vì đá là sắt.
Để giám sát người, Ta sẽ đặt Bình An, để cai trị người, Ta sẽ đặt Công Chính.

18 Người ta không còn nghe nói đến bạo lực trong xứ sở,
đến tai ương đổ vỡ trong lãnh thổ người.
Người sẽ gọi thành lũy người là "Ơn Cứu Độ"
và cửa thành là "Lời Ngợi Khen".

19 Ánh sáng ban ngày của người không còn là mặt trời nữa,
và ban đêm, người chẳng cần đến ánh trăng soi
:
ĐỨC CHÚA sẽ là ánh sáng vĩnh cửu chiếu soi người,
ánh quang huy của người là Thiên Chúa người thờ.

20 Mặt trời của người sẽ không bao giờ lặn,
mặt trăng của người cũng chẳng hề tàn,
vì ĐỨC CHÚA sẽ là ánh sáng muôn đời cho người
và những ngày tang tóc của người sẽ mãn.

21 Dân của người gồm toàn những người công chính,
chúng sẽ được đất nước làm sở hữu đến muôn đời.
Chúng sẽ là mầm non trong vườn cây của Ta,
là công trình do tay Ta thực hiện để làm cho Ta được hiển vinh.

22 Người nhỏ nhất sẽ có ngàn con cháu,
kẻ hèn nhất thành một dân hùng cường.
Ta, ĐỨC CHÚA, khi đến thời, Ta sẽ mau thực hiện điều đó.

61 1 Thần khí của ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng ngự trên tôi,
vì ĐỨC CHÚA đã xúc dầu tấn phong tôi,
sai đi báo tin mừng cho kẻ nghèo hèn,
băng bó những tấm lòng tan nát,
công bố lệnh ân xá cho kẻ bị giam cầm,
ngày phóng thích cho những tù nhân,
2 công bố một năm hồng ân của ĐỨC CHÚA,
một ngày báo phục của Thiên Chúa chúng ta ;
Người sai tôi đi yên ủi mọi kẻ khóc than,
3 tặng cho những kẻ khóc than ở Xi-on
tấm khăn đại lễ thay tro bụi,

dầu thơm hoan lạc thay tang chế,
áo ngày hội thay tâm thần sầu não.
Người ta sẽ gọi họ là cây thánh rừng thiêng,
là vườn cây ĐỨC CHÚA trồng để làm cho
Người được vinh hiển.

4 Họ sẽ tái thiết những tàn tích cổ xưa,
sẽ dựng lại những hoang tàn thuở trước,
tu bổ những thành bị bỏ hoang,
những chốn hoang tàn từ bao thế hệ.

5 Người ngoại bang sẽ đứng sẵn để chần chừ
cửu cho anh em,
con cái khách ngoại kiều sẽ cày ruộng
và làm vườn nho cho anh em.

6 Còn anh em, anh em sẽ được gọi là "tư tế của ĐỨC CHÚA",
người ta sẽ gọi anh em là "người phụng sự Thiên Chúa chúng ta."
Của cải chư dân, anh em sẽ được dùng,
phú quý vinh hoa của chúng, anh em sẽ được hưởng.

7 Anh em đã lãnh gấp đôi phần tử nhục,
đã chuốc vào thân sự nhục nhằn phỉ báng ;
bù vào đó, anh em sẽ được lãnh gấp đôi phần gia nghiệp trên đất chúng, và sẽ được niềm vui vĩnh cửu.

8 Vì Ta, ĐỨC CHÚA, Ta chuộng lễ công minh,
ghét chuyện cướp bóc gian tà, nên Ta sẽ theo lòng thành tín
mà ban phần thưởng cho các người,
và sẽ lập với các người một giao ước vĩnh cửu.

9 Dòng dõi các người sẽ nức tiếng giữa chư dân,
và giống nòi các người sẽ lừng danh giữa muôn nước.
Tất cả những ai thấy các người sẽ biết rằng các người là một dòng dõi được ĐỨC CHÚA ban phúc lành.

10 Tôi mừng rỡ muôn phần nhờ ĐỨC CHÚA,
nhờ Thiên Chúa tôi thờ, tôi hơn hờ biết bao !
Vì Người mặc cho tôi hồng ân cứu độ,
choàng cho tôi đức chính trực công minh,
như chú rể chỉnh tề khăn áo, tựa cô dâu lộng lẫy điếm trang.

11 Như đất đai làm đâm chồi nảy lộc,
như vườn tược cho nở hạt sinh mầm,
ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng cũng sẽ làm trở
hoa công chính,
làm trở vang lời ca ngợi trước mặt muôn dân.

62 1 Vì lòng mến Xi-on, tôi sẽ không nín lặng,
vì lòng mến Giê-ru-sa-lem, tôi nghĩ yên sao
đành,
tới ngày đức công chính xuất hiện tựa hừng
đông,

ơn cứu độ của thành rục lên như ngọn đuốc.

2 Rồi muôn dân sẽ được chiêm ngưỡng đức công
chính của người,
mọi đế vương sẽ được ngắm nhìn vinh quang
người tỏ rạng.

Người ta sẽ gọi người bằng tên mới,
chính là tên miệng ĐỨC CHÚA đặt cho.

3 Người sẽ là ngọc miện huy hoàng trong lòng
bàn tay ĐỨC CHÚA,
sẽ là mũ triều thiên vương giả Thiên Chúa
người cầm ở tay.

4 Chẳng ai còn réo tên người : "Đồ bị ruồng bỏ !"
Xứ sở người hết bị tiếng là "Phận bạc duyên
đơn."

Nhưng người được gọi : "Ái Khanh lòng Ta hỡi !"

Xứ sở người nức tiếng là "Duyên thắm chỉ
hồng."

Vì người sẽ được ĐỨC CHÚA đem lòng sủng
ái,

và Chúa lập hôn ước cùng xứ sở người.

5 Như tài trai sánh duyên cùng thực nữ,
Đấng tác tạo người sẽ cưới người về.
Như cô dâu là niềm vui cho chú rể,
người cũng là niềm vui cho Thiên Chúa người
thờ.

6 Giê-ru-sa-lem hỡi, trên tường thành người,
Ta đã đặt lính gác,
suốt ngày đêm, chúng sẽ chẳng bao giờ nín
lặng.

Hỡi những người có phận sự nhắc nhở ĐỨC
CHÚA,

anh em đừng nghỉ ngơi.

7 Cũng đừng để Đức Chúa nghỉ ngơi bao lâu
Người chưa tái lập,
chưa đặt Giê-ru-sa-lem làm lời khen ngợi trên
khắp địa cầu.

8 ĐỨC CHÚA đã giơ cánh tay hữu
và giơ cánh tay mạnh mẽ của Người mà thề :
"Ta sẽ không đem lúa mì của người
làm lương thực cho kẻ thù người nữa,
ngoại kiều cũng sẽ không được uống rượu mới
của người,

thứ rượu người đã vất vả mới làm ra được.

9 Nhưng những người gặt lúa mì sẽ được ăn
và sẽ ca tụng ĐỨC CHÚA,
những kẻ hái nho sẽ được uống rượu
tại tiền đình thánh điện của Ta."

10 Hãy bước qua, hãy bước qua các cửa thành,
hãy mở con đường cho dân, hãy dọn đường,
hãy dọn đường, hãy nhặt cho hết đá.
Hãy phát cờ ra hiệu cho các dân.

11 Đây là lời ĐỨC CHÚA loan truyền cho khắp
cùng cõi đất :

Hãy nói với thiếu nữ Xi-on : Kia ơn cứu độ
người đang tới.

Kìa phần thưởng của Người theo sát một bên,
và thành tích đi ngay trước mặt.

12 Chúng sẽ được gọi là "dân thánh",
là "những người được ĐỨC CHÚA cứu chuộc".
Còn người sẽ được gọi là "Cô gái đất chông",
là "Thành không bị bỏ".

63 1 Kia ai từ Ê-đôm đến, từ Bót-ra về, mặc trang
phục đỏ thắm ?

Kia ai mang y phục rục rở, đang bước tới đầy
lấm liệt oai phong ?

- Chính là Ta, Đấng phán dạy theo lẽ công minh,
Đấng mạnh thế ban ơn cứu độ.

2 - Tại sao y phục Ngài lại đỏ ?
Trang phục Ngài như áo người đập bòn nho ?

3 - Duy mình Ta, Ta đập nơi bòn ép,
và trong các dân chẳng một người nào ở với Ta.
Ta đã đập nát chúng trong lúc thịnh nộ,

đã giày xéo chúng trong cơn lôi đình ;
nước ép từ nơi chúng bắn vọt lên trang phục
của Ta,
và toàn bộ y phục của Ta, Ta đã làm như bản.
4 Vì một ngày báo phục, lòng Ta đã quyết,
và năm cứu chuộc của Ta đã đến rồi.
5 Ta nhìn xem : không một người trợ giúp !
Ta kinh ngạc : chẳng người nào đỡ nâng !
Khi ấy cánh tay Ta đã cứu Ta,
và cơn lôi đình của Ta đã phù trợ Ta.
6 Ta đã giẫm nát các dân trong lúc thịnh nộ,
Ta đã đập tan chúng giữa cơn lôi đình.
Ta đã làm cho máu chúng chảy tràn mặt đất.
7 Tôi xin nhắc lại ân nghĩa ĐỨC CHÚA,
dâng lời ca tụng ĐỨC CHÚA,
vì tất cả những gì ĐỨC CHÚA đã thực hiện cho
chúng tôi
vì lòng nhân hậu lớn lao của Người đối với nhà
Ít-ra-en,
vì những gì Người đã thực hiện,
bởi lòng Người đầy thương xót và lăm lăm nghĩa
giàu ân.
8 Người đã phán : "Thật, chúng là dân của Ta,
là những đứa con không biết lừa dối !"
Và đối với họ, Người đã là một vị cứu tinh,
9 trong mọi cơn quẫn bách.
Không phải là một sứ giả hay một thiên thần đã
cứu thoát họ,
nhưng là chính tôn nhan Người.
Vì yêu mến và thương cảm, chính Người đã
chuộc họ về,
đã vực họ dậy và mang họ đi suốt thời gian quá
khứ.
10 Nhưng chính họ đã nổi loạn,
đã làm phiền thần khí thánh của Người,
nên đối với họ, Người trở nên kẻ thù,
và đích thân giao chiến chống lại họ.
11 Bây giờ, dân Người nhớ lại thời quá khứ, thời
ông Mô-sê.
Đâu rồi Đấng đã đưa vị mục tử đàn chiên của
Người lên từ biển ?

Đâu rồi Đấng đã đặt nơi ông thần khí thánh của
Người,
12 Đấng cho cánh tay vinh hiển của Người đi bên
hữu ông Mô-sê,
Đấng rẽ nước ra trước mặt họ, để lưu danh
muôn đời,
13 Đấng cho họ đi qua giữa lòng vực thẳm
như ngựa đi trong sa mạc hoang vu ?
Họ đã không vấp ngã.
14 Thần khí ĐỨC CHÚA đã đưa họ về chốn nghỉ
ngơi,
như bò bê đi xuống thung lũng.
Ngài đã dẫn dắt đoàn dân Ngài như thể đó,
để danh Ngài được vinh hiển lẫy lừng.
15 Xin đưa mắt nhìn xem, từ trời cao thẳm,
từ thánh cung vinh hiển của Ngài.
Nào đâu tình thương nồng nhiệt và hùng khí
dũng mãnh,
nào đâu những rạo rức của lòng Ngài ?
Chẳng lẽ Ngài không còn động lòng thương con
nữa ?
16 Quả chính Ngài là Cha chúng con !
Chúng con không được ông Áp-ra-ham biết đến,
không được ông Ít-ra-en nhìn nhận,
còn Ngài, lạy ĐỨC CHÚA, Ngài mới là Cha,
là Đấng cứu chuộc chúng con :
đó là danh Ngài từ muôn thuở.
17 Lạy ĐỨC CHÚA, tại sao Ngài lại để chúng con
lạc xa đường lối Ngài ?
Tại sao Ngài làm cho lòng chúng con ra chai đá,
chẳng còn biết kính sợ Ngài ?
Vì tình thương đối với tôi tớ
là các chi tộc thuộc gia nghiệp của Ngài,
xin Ngài mau trở lại.
18 Trong một thời gian ngắn, dân thánh được thừa
hưởng gia tài,
nhưng thánh điện Ngài đã bị thù địch chúng con
giày xéo.
19 Từ lâu rồi, chúng con là những kẻ không còn
được Ngài cai trị,
không còn được cầu khẩn danh Ngài.
Phải chi Ngài xé trời mà ngự xuống,

cho núi non rung chuyển trước Thánh Nhan

64 1 như lửa đốt củi khô, như lửa làm cho nước sôi sùng sục !

Ngài sẽ khiến cho thù địch Ngài nhận biết Thánh Danh,

chư dân sẽ run rẩy trước nhan Ngài,
2 khi thấy Ngài làm những điều kinh hồn táng đởm

mà chúng con không ngờ :

Ngài ngự xuống : và núi non rung chuyển trước Thánh Nhan !

3 Người ta chưa nghe nói đến bao giờ, tai chưa hề nghe, mắt chưa hề thấy có vị thần nào, ngoài Chúa ra, đã hành động như thế đối với ai tin cậy nơi mình.

4 Ngài đón gặp kẻ sống đời công chính mà lấy làm vui và nhớ đến Ngài khi theo đường lối Ngài chỉ dạy.

Kìa, Ngài phẫn nộ vì tội lỗi chúng con, nhưng khi mãi đi theo các đường lối của Ngài, chúng con sẽ được cứu thoát.

5 Tất cả chúng con đã trở nên như người nhiễm uế, mọi việc lành của chúng con khác nào chiếc áo dơ.

Tất cả chúng con héo tàn như lá úa, và tội ác chúng con đã phạm, tựa cơn gió, cuốn chúng con đi.

6 Không có ai cầu khẩn danh Chúa, cũng chẳng ai tỉnh dậy mà níu lấy Ngài, vì Ngài đã ngoảnh mặt không nhìn đến, và để cho tội ác chúng con phạm mặc sức hành hạ chúng con.

7 Thế nhưng, lạy ĐỨC CHÚA, Ngài là Cha chúng con ; chúng con là đất sét, còn thợ gốm là Ngài, chính tay Ngài đã làm ra tất cả chúng con.

8 Lạy ĐỨC CHÚA, xin đừng quá phẫn nộ, đừng nhớ mãi tội ác chúng con.

Cúi xin Ngài nhìn đến : chúng con tất cả đều là dân của Ngài.

9 Các thành thánh của Ngài đã trở nên sa mạc, Xi-on đã trở nên sa mạc, Giê-ru-sa-lem thành chốn hoang tàn.

10 Ngôi nhà thánh và vinh hiển của chúng con, là nơi cha ông chúng con ca tụng Ngài, đã làm mồi cho lửa, và tất cả những gì chúng con quý nhất đã bị tàn phá.

11 Lạy ĐỨC CHÚA, trước cảnh tượng đó, Ngài dằn lòng được sao ? Ngài đành nín lặng, để chúng con khổ nhục ê chề ?

65 1 Những kẻ không hỏi Ta thì Ta đã cho gặp ; những kẻ không tìm Ta, Ta đã xuất hiện cho chúng thấy.

Với một dân chẳng kêu cầu danh Ta, Ta đã phán : "Ta đây, Ta đây này !"

2 Suốt ngày Ta đưa tay kêu gọi một dân nghịch, bợn người theo ý riêng mà đi trong đường tà, một dân không ngừng chọc giận thẳng vào mặt Ta.

Chúng tế lễ trong các khu vườn, dâng hương trên đồng gạch.

4 Chúng sống trong mờ mả, qua đêm nơi hang hốc, ăn thịt heo và bát đĩa của chúng đầy những món ăn ô uế.

5 Chúng nói : "Hãy xa ra, đừng tiến lại gần, vì ta quá thánh đối với ngươi." Những điều đó khiến cơn giận Ta bùng lên như lửa cháy suốt ngày.

6 Nay đây, sự việc đã được ghi trước nhan Ta : Ta sẽ không nín lặng mà sẽ báo oán, sẽ báo oán thế nào cho đích đáng.

7 ĐỨC CHÚA phán : Tội của các ngươi cũng như tội của cha ông, là đã dâng hương trên các núi và xúc phạm đến Ta trên các đồi.

Ta sẽ báo oán thật đích đáng những việc làm
thuở xưa.

8 ĐỨC CHÚA phán thế này :

"Như khi thấy một chùm nho chưa hoàn toàn
khô héo,

người ta nói : đừng phá huỷ, vì trong đó còn có
phúc lành ;

cũng vậy, Ta sẽ hành động vì các tội tớ của Ta
để không huỷ diệt tất cả."

9 Từ Gia-cóp, Ta sẽ cho phát xuất một dòng dõi,
và từ Giu-đa, một người sở hữu các núi của Ta ;
những kẻ được Ta tuyển chọn sẽ sở hữu

chúng,

ở đó, các tội tớ của Ta sẽ cư ngụ.

10 Ngày nào dân Ta tìm kiếm Ta,
Sa-rôn sẽ thành đồng cỏ cho chiên ăn,
thung lũng A-kho nên chỗ cho bò nằm.

11 Còn các người, những kẻ đã bỏ ĐỨC CHÚA,
đã quên núi thánh của Ta,
đã bày bàn tiệc kính thần Gát

và đổ rượu đầy chén dâng thần Mơ-ni,

12 Ta sẽ để cho các người bị gươm đâm,
tất cả các người sẽ phải quy ngã và bị sát hại,
bởi vì Ta đã kêu gọi mà các người không đáp

lời,

Ta đã phán dạy mà các người chẳng buồn

nghe.

Các người cứ làm điều dữ trái mắt Ta,
điều Ta không thích, các người lại chọn.

13 Vì thế, Chúa Thượng là ĐỨC CHÚA phán như
sau :

Này đây các tội tớ của Ta sẽ được ăn,
còn các người, các người sẽ phải đói ;

này đây các tội tớ của Ta sẽ được uống,
còn các người, các người sẽ phải khát ;

này đây các tội tớ của Ta sẽ vui mừng,
còn các người, các người sẽ phải xấu hổ.

14 Này đây các tội tớ của Ta sẽ reo vui, lòng chứa
chan hoan lạc,

còn các người, các người sẽ kêu la, lòng tràn
ngập ưu phiền,

các người sẽ kêu gào, tâm thần tan nát.

15 Các người sẽ lưu lại tên mình,
và những kẻ Ta chọn sẽ dùng nó làm lời nguyện
rửa :

"Xin ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng vật chết
người đi !"

Còn các tội tớ của Ta, chúng sẽ được gọi bằng
một tên khác.

16 Trong xứ, ai cầu phúc cho mình
sẽ nhân danh Thiên Chúa chân thật mà cầu
phúc ;

trong xứ, ai thề sẽ nhân danh Thiên Chúa chân
thật mà thề.

Vì những nỗi gian truân thời trước sẽ chìm vào
quên lãng

và không còn xuất hiện trước mắt Ta.

17 Này đây Ta sáng tạo trời mới đất mới,
không còn ai nhớ đến thuở ban đầu và nhắc lại
trong tâm trí nữa.

18 Nhưng thiên hạ sẽ vui mừng và luôn mãi hỷ
hoan

vì những gì chính Ta sáng tạo.

Phải, này đây Ta sẽ tạo Giê-ru-sa-lem nên
nguồn hoan hỷ

và dân ở đó thành nỗi vui mừng.

19 Vì Giê-ru-sa-lem, Ta sẽ hoan hỷ, vì dân Ta, Ta
sẽ nhảy mừng.

Nơi đây, sẽ không còn nghe thấy tiếng than
khóc kêu la.

20 Nơi đây, sẽ không còn trẻ sơ sinh chết yểu
và người già tuổi thọ không tròn ;
vì trăm tuổi mà chết là chết trẻ,
và chưa tròn trăm tuổi mà chết là bị nguyện rửa.

21 Người ta sẽ xây nhà và được ở,
sẽ trồng nho và được ăn trái.

22 Người ta sẽ không xây nhà cho kẻ khác ở,
không trồng nho cho kẻ khác ăn ;
vì cây được bao nhiêu tuổi, dân Ta cũng sẽ thọ
bấy nhiêu ;

và những kẻ Ta chọn sẽ được hưởng kết quả
do tay chúng làm.

23 Chúng sẽ không luống công vất vả,
không sinh con cho con chết bất ụng,

vì chúng sẽ là dòng dõi
những người được ĐỨC CHÚA ban phúc lành,
bản thân chúng cũng như cả nòi giống.

24 Trước khi chúng kêu Ta, chính Ta đã đáp lời,
chúng hãy còn đang nói thì Ta đã nghe rồi.

25 Sói với chiên con sẽ cùng nhau ăn cỏ,
sư tử cũng ăn rơm như bò,
còn rắn sẽ lấy bụi đất làm lương thực.
Sẽ không còn ai tác hại và tàn phá
trên khắp núi thánh của Ta." ĐỨC CHÚA phán
như vậy.

66 1 ĐỨC CHÚA phán thế này :

"Trời là ngai của Ta, và đất là bệ dưới chân Ta.
Các người sẽ xây cho Ta nhà nào,
và nơi nào sẽ là chốn Ta nghỉ ngơi ?

2 Tất cả những vật ấy, chính tay Ta đã làm.
Tất cả những vật ấy đều là của Ta - sấm ngôn
của ĐỨC CHÚA.

Kẻ được Ta đoái nhìn : đó là người nghèo khổ,
người có tâm hồn tan nát, người nghe lời Ta mà
run sợ.

3 Kẻ sát tế bò cũng là kẻ sát nhân,
người hiến tế chiên cũng là người giết chó,
kẻ dâng lễ phẩm lại là kẻ dâng máu heo,
người dâng hương kính Đức Chúa lại là người
thờ ngẫu tượng.

Như thế, chúng đã chọn lấy đường lối cho mình,
lòng chúng chỉ ưa thích những điều ghê tởm.

4 Còn Ta, Ta chọn tai ương cho chúng,
cho xảy ra điều khiến chúng kinh hoàng.
Bởi vì Ta kêu mà không ai đáp lại,
Ta phán mà chúng chẳng buồn nghe.
Chúng đã làm điều dữ trái mắt Ta,
đã chọn những điều Ta không thích.

5 Hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, hỡi những ai nghe lời
Người mà run sợ.

Anh em các người là những kẻ ghét bỏ
và trục xuất các người vì danh Ta.

Chúng nói : "Xin ĐỨC CHÚA tỏ vinh quang của

Người

để chúng ta thấy các người hoan hỷ."

Nhưng chính bọn chúng sẽ phải xấu hổ bẽ
bàng.

6 Từ trong thành có tiếng ồn ào phát ra
có tiếng từ đền thờ, tiếng của ĐỨC CHÚA,
Đấng trả báo cho kẻ thù Người.

7 Trước thời chuyển dạ, nó đã sinh con,
trước cơn đau, nó đã cho con trai chào đời.

8 Ai đã nghe một chuyện như thế ?

Ai đã thấy một điều như vậy ?

Có nước nào sinh ra nội một ngày ?

Có dân nào chào đời trong một lúc ?

Thế mà Xi-on vừa mới chuyển dạ đã sinh được
đàn con.

9 ĐỨC CHÚA phán :

Phải chăng Ta mở dạ mẹ mà không để cho đứa
con chào đời ?

Hay Ta cho đứa con chào đời mà lại ngăn dạ
mẹ ?

Thiên Chúa của người phán như thế.

10 Hãy vui mừng với Giê-ru-sa-lem,
hãy vì Thành Đô mà hoan hỷ,
hỡi tất cả những người yêu mến Thành Đô !

Hãy cùng Giê-ru-sa-lem khắp khởi mừng,
hỡi tất cả những người đã than khóc Thành Đô,
để được Thành Đô cho hưởng trọn nguồn an ủi,
được thoả thích ném mùi sung mãn vinh quang,
như trẻ thơ bú no bầu sữa mẹ.

12 Vì ĐỨC CHÚA phán như sau :

Này Ta tuôn đổ xuống Thành Đô ơn thái bình
tựa dòng sông cả,

và Ta khiến cửa cải chực dân chảy về tràn lan
như thác vỡ bờ.

Các người sẽ được nuôi bằng sữa mẹ,
được bông ấm bên hông, nâng niu trên đầu gối.

13 Như mẹ hiền an ủi con thơ, Ta sẽ an ủi các
người như vậy ;

tại Giê-ru-sa-lem, các người sẽ được an ủi vỗ
về.

14 Nhìn thấy thế, lòng các bạn sẽ đầy hoan lạc,
thân mình được tươi tốt như cỏ đồng xanh.

ĐỨC CHÚA sẽ biểu dương quyền lực của
Người cho các tôi tớ biết,

và nổi cơn thịnh nộ với các kẻ thù.

15 Vì này đây ĐỨC CHÚA ngự đến trong lửa,
xa giá của Người như thể cuồng phong,
để trút cơn giận trong trận lôi đình,
và lời đe dọa trong ngọn lửa thiêu.

16 Vì ĐỨC CHÚA sẽ dùng lửa và lưới kiếm
mà xét xử mọi người phạm ;
nhiều người phải mạng vong vì lưới gươm của
ĐỨC CHÚA.

17 Những kẻ tự thánh hiến và tự thanh tẩy
để vào các khu vườn sau một người đứng ở
giữa,
những kẻ ăn thịt heo,
thịt các thú vật kinh tởm và thịt chuột, đều sẽ
chết cả lũ
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

18 Còn Ta, Ta biết rõ việc làm và ý định của chúng, Ta
sẽ đến tập hợp mọi dân tộc và mọi ngôn ngữ ; họ sẽ đến
và được thấy vinh quang của Ta. **19** Ta sẽ đặt giữa họ
một dấu hiệu và sai những kẻ sống sót của họ đến các
dân tộc : Tác-sít, Pút, Lút, là những dân thợ nghề cung
nỏ, đến dân Tu-van, Gia-van, đến những hải đảo xa xăm
chưa hề được nghe nói đến Ta và chưa hề thấy vinh
quang của Ta. Họ sẽ loan báo vinh quang của Ta giữa
các dân tộc. **20** ĐỨC CHÚA phán : giống như con cái Ít-
ra-en mang lễ phẩm trên chén đĩa thanh sạch đến Nhà
ĐỨC CHÚA, người ta cũng sẽ đưa tất cả những anh em
các người thuộc mọi dân tộc về làm lễ phẩm tiến dâng
ĐỨC CHÚA - đưa bằng ngựa, xe, vớng cáng, lửa và lạc
đà - về trên núi thánh của Ta là Giê-ru-sa-lem. **21** Và cả
trong bọn họ, Ta sẽ chọn lấy một số làm tư tế, làm thầy
Lê-vi - ĐỨC CHÚA phán như vậy. **22** Vì trời mới đất mới
do chính Ta làm ra tồn tại trước mặt Ta thế nào - sấm
ngôn của ĐỨC CHÚA -, thì dòng dõi và tên tuổi các
người cũng sẽ tồn tại như vậy.

23 Và từ mồng một tháng nọ đến mồng một tháng
kia,
từ ngày sa-bát này đến ngày sa-bát khác,
mọi người phạm sẽ đến phủ phục trước nhan
Ta,
ĐỨC CHÚA phán.

24 Và khi ra về, mọi người sẽ thấy
xác những kẻ phản loạn chống lại Ta,
vì giò bọ rúc rĩa chúng sẽ không chết,
lửa thiêu đốt chúng sẽ không tàn lụi.
Chúng sẽ là đồ ghê tởm cho mọi người phạm